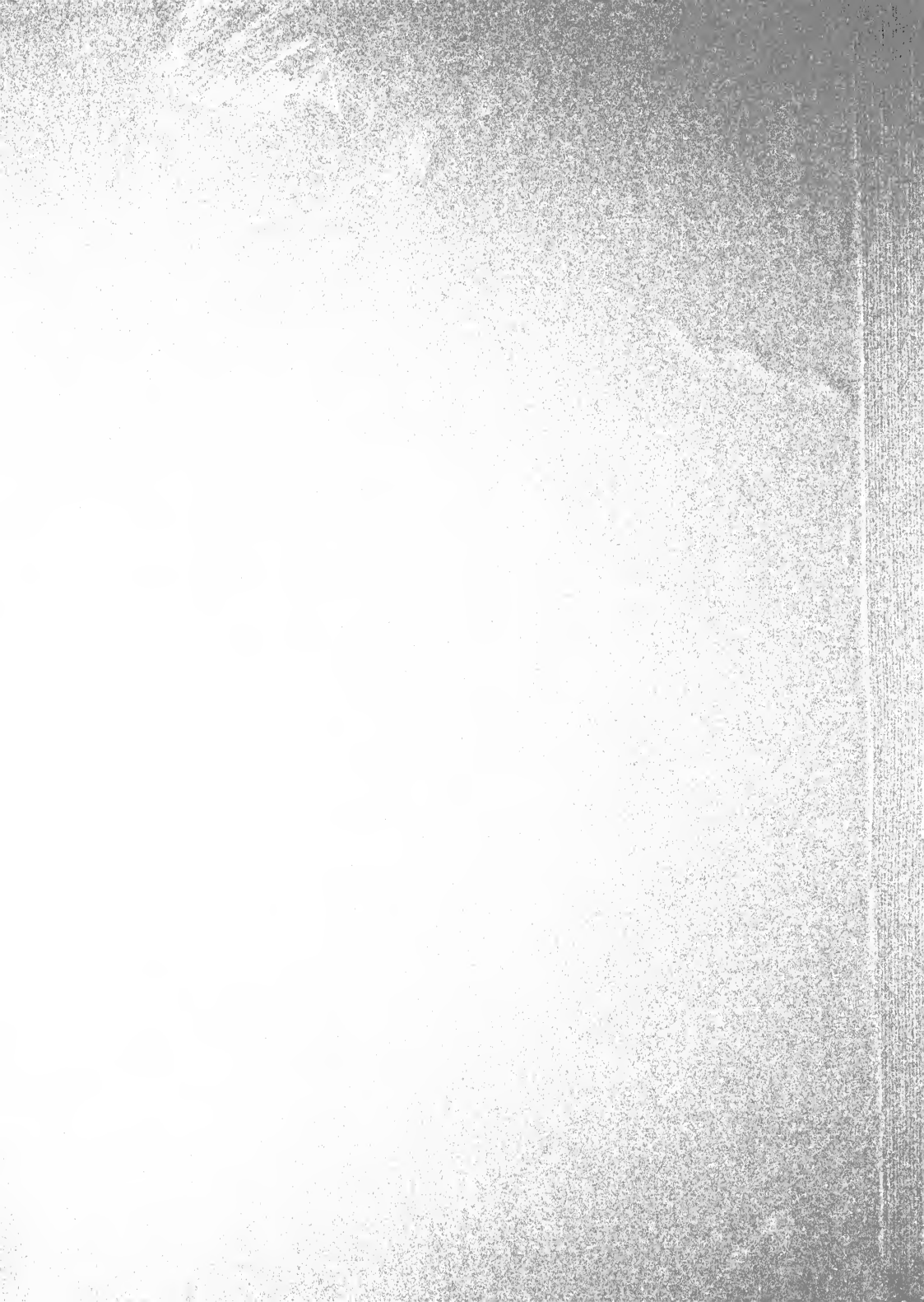

3 1761 05606465 2

BIBLICAL FRAGMENTS

FROM

MOUNT SINAI

EDITED BY

James
J. RENDEL HARRIS,

FORMERLY FELLOW OF CLARE COLLEGE, CAMBRIDGE,
AND NOW PROFESSOR OF BIBLICAL LANGUAGES IN HAVERFORD COLLEGE,
PENNSYLVANIA.

159426.
17.2.21.

LONDON:
C. J. CLAY AND SONS,
CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE.
1890

Cambridge :

PRINTED BY C. J. CLAY, M.A. AND SONS,
AT THE UNIVERSITY PRESS.

BIBLICAL FRAGMENTS FROM MOUNT SINAI.

THE fragments in the present volume were examined by me during my visit to the Convent of St Catharine in the Spring of the present year (1889). It had long been my desire to make this journey and to combine the studies of two subjects of unequalled interest to the Biblical inquirer, viz. the route of the Exodus, and the library of the Monastery. And it is with much satisfaction and thankfulness that I find, on looking back over the fifteen days spent in the desert between Suez and Sinai, and the seventeen days of residence in the Convent, that my interest was on either hand well rewarded. This is not the place to ventilate my own theories of the Exodus, nor to discuss the views of earlier and better explorers than myself: it is sufficient to say that I have secured for myself an extremely strong conviction both of the fact of the Exodus and concerning its line of motion, which I reckon to be the richer for possessing. But with regard to the Convent and its treasures, I am glad to lay before those who are still interested in these matters, as I hope all good Christians are, some of the results of my inquiries and examinations.

There is much to discourage anyone who proposes to make a journey to Mount Sinai in the interests of Biblical Criticism; the successes as well as the failures of previous visitors have great deterrent force; the latter, because they intimate that there is no useful work to do; the former, because they suggest that all the useful work has been done already; and it is surprising how powerfully both of these considerations work in the case in question. Tischendorf discovered the Codex Sinaiticus on Mount Sinai, therefore there are no more books of any value left in the Convent. Gardthausen catalogued all the Greek MSS. in the library, and the catalogue is a disappointing one; there is therefore nothing but disappointment for subsequent travellers. But a little careful study of accessible information would shew how fallacious such reasonings are. For example, Coxe in his report to Her Majesty's Government on the state of the Libraries in the Levant, expressly states that he avoided Sinai because it had been recently visited by Tischen-

dorf¹; I believe I am right in stating that at the time when he came to this resolution (in January, 1857), the Sinaitic Codex was still lying in its time-honoured retreat, where in fact it would be to-day if the ordinary conventions concerning the rights of property had been scrupulously regarded. And but for this timidity on Coxe's part there would have been another sentence added to his report, which I imagine would have run, judging from his language in similar cases, something as follows: "You can imagine, Sir, with what eagerness I endeavoured to secure this inestimable treasure for our National Collection; but the monks were far more alive, than I had suspected, to the value of their documents, and while willing to lend every assistance to those desirous of studying them, even to the extent of sending them to the branch convent at Cairo, they would by no means consent to their alienation."

Thirteen years after the publication of the Sinaitic Codex, a few additional uncial fragments of the Old Testament were published by Brugsch Bey²; he supposed them to belong to the Sinaitic Codex, and published them as such, although the merest glance on the part of anyone who was acquainted with the Sinaitic Codex would shew that this was a misapprehension. I venture to think that the disappointment caused by the correction of Brugsch's error has outweighed the interest which should have been generated by the discovery of a portion of a new and unknown Fourth Century MS. within the Convent walls. Many such MSS. must have existed there, for, although we have not succeeded in finding the Codex to which the Brugsch-Bey fragments belong, we have found that there are plenty of Biblical fragments of the fourth, fifth, sixth and subsequent centuries in the library; and it is not to be assumed that there are no others because we have not found them, or because they do not happen to be mentioned in Gardthausen's catalogue. I make these remarks, because it is important that all the encouragements which are right should be given to any students who have the necessary leisure and opportunities for Eastern research. There is plenty of treasure for those who are prepared to buy the field that contains it.

There can be little doubt that the publication of the catalogue of Gardthausen has caused a great subsidence in the interest which was generally felt in the library of the Sinaitic Convent; it is not exactly that the mountain has produced a mouse, but rather an enormous tribe

¹ *Report*, p. 7. "At Mount Sinai after the visit of so eminent a paleographer and critic as Dr Tischendorf, to say nothing of the visits of many other literary men, there could be nothing which would justify the hope of discovering anything which had escaped their practised eyes."

² *Neue Bruchstücke des Codex Sinaiticus aufgefunden in der Bibliothek des Sinai Klosters und veröffentlicht von Dr Heinrich Brugsch-Bey (Leipzig, 1875).*

of mice. Scholars care absolutely nothing for the long list of service-books and psalters in the catalogue; only a few of them (far too few) are interested in the array of copies of the Gospels. But they do care very much to be told, what we freely tell them, that there are precious collections of unknown value on Sinai in the Syriac, Arabic and Iberian languages; and that, amongst them, to take a single example, will be found the Syriac version of the long-lost Apology of Aristides to the Emperor Hadrian on behalf of the Christians; and that the limitation of the Gardthausen catalogue to the Greek MSS. in the library ought not to be allowed to operate prejudicially in regard to Oriental books, nor even to be taken too conclusively as comprehending all the Greek literature of the Convent.

I believe the time has come when every additional scrap of knowledge as to the state of these Eastern libraries should be published: it is not a case of administering information to a many-headed beast, for in this department the labourers are very few, and sometimes one fears that they are becoming fewer: to throw a veil over one's movements, and to hide more than one tells of the quarters from which manuscripts come will, in the end, result only in the development of suspicion as to the methods by which the books or fragments were acquired: while a proper amount of publicity is a safeguard alike to the ownership of persons who are unwilling to part with their property, and to the reputation of those who may have succeeded by lawful means in acquiring it.

We have intimated above that there is some danger of a decline of interest in Biblical and Patristic studies in Europe; in the East, however, one finds frequent and cheering tokens of revival and extension of study; and one can only feel, as we come across the tracks of the scholarly Russians and Greeks in the Eastern libraries, that they have a bright work before them, and that the receiving of their co-operation will be life from the dead. There are many signs of this reviving interest; I will only give one specimen, and others will suggest themselves readily enough. It is not generally known that the numerical arrangement of the Sinai library, and the first catalogue of it (a beautiful MS. catalogue written in Greek), are due to the Russian Archimandrite Antoninus, now resident in Jerusalem, where I had the pleasure of visiting him and seeing his beautiful collections of antiquities, inscriptions, and Biblical and other manuscripts. This catalogue he presented to the Sinai library, and it is the basis of the work of Gardthausen, who used it, as he tells us, every day during his stay there, and who mentions the Archimandrite in his preface, though somewhat obscurely¹. One cannot but feel that where advanced pa-

¹ As 'Monachus quidam.'

leographical work can be done in the unassuming way which this catalogue suggests, that the future of these studies must belong to the Greeks and Russians.

There is much to be desired in regard to the arrangement of the books in the possession of the Convent; the collection which is usually shewn to travellers consists only of late paper MSS., plus the facsimile of their lost and ever-deplored Codex; the treasures on early vellum are either found in the care of the Warden (*Σκευοφύλαξ*), as in the case of the Brugsch fragments, the Theodosian Gospels, or the Cassian Psalter, or else they are stored in chests, or laid on various shelves under the care of the librarian. Want of adequate funds prevents the monks at present from furnishing a complete library in which all the MSS. might be stored.

If, however, a deficiency has been noted in the storage and arrangement of the books, in the cordiality with which a student is welcomed there will be found no lack. I cannot recall any places in the East where I met a warmer welcome or more genuine Christian sympathy. The Warden freely gave me access to the treasures which were in his especial care; and my friend Galaktion, the steward and librarian of the Convent, sat with me day after day, often at much personal inconvenience, and spared no care or thoughtfulness in searching for those documents in which he imagined I should be specially interested; and beyond all Greek courtliness and intellectual sympathy, I had the frequent fellowship of Photius, the exiled patriarch of Jerusalem, a brother beloved in the faith and patience of Jesus Christ.

I believe it is said that visitors to Rome who drink of the water of the fountain of Trevi become possessed by a spirit which ultimately compels them to return: I venture to affirm that a like potency resides in the water of the spring of Jethro.

Description of Fragments.

We shall now give in detail a description of the several fragments which are printed in this work. And a few preliminary remarks are necessary in explanation of the types and notation which are employed.

It is out of the question to attempt to represent by special type the various hands that are found in manuscript fragments belonging to such diverse periods of time; but we have done what we could, by means of the types in the possession of the University Press, to suggest some differences of calligraphy, and to distinguish between what has been actually read, what may possibly be read by keener eyes than our own, and what is absent from the text in consequence of the torn and imperfect state of the manuscript. Accordingly we usually employ a large type for a large hand, though there are some

exceptions; we often use the ordinary Greek type for what is missing, brackets for what is uncertain or illegible, and an uncial or inscription type for what has been read. In many cases it will be found that only one side of the page or fragment has been transcribed: this arises, generally speaking, from the fact that the scraps of vellum are taken from bindings of books, and from one side of the vellum the writing has wholly perished. In some cases the fragments have been rudely nailed on long boards, and the librarian is naturally averse to having the nails removed, simply for the sake of seeing whether any letters can possibly be made out on the reverse side. In all these cases then the portions quoted furnish a *recto* leaf, but no *verso*.

The work of transcription was necessarily rapid; the fragments were copied as fast as they were obtained, nor was there usually either time or opportunity for a revision of the transcripts: but the work has in a number of cases been checked by photographs. It is reasonable to suppose that, with the advance that is being made towards the production of an easily-handled and portable photographic apparatus, the copying of MSS. by hand will soon be a thing of the past. My own experience in these matters is slight, but it may be mentioned that I brought back with me from Sinai between three and four hundred photographs of MSS., and did not burden myself with more apparatus than an ordinary camera fitted with an Eastman roll-holder, and a manuscript holder made to my order by Mr Crouch, the optician¹.

No. 1.

This fragment consists of a single leaf, from which the writing has almost disappeared, either by the lapse of time or by actual erasure. It contains Numbers xxxii. 29, 30 in a hand of the seventh century, or earlier.

No. 2.

The two upper portions of text are a piece which has been cut from the top of a leaf, and they are glued over the longer piece, which evidently was, at one time, a part of the same leaf, so that a part of the larger fragment is covered by the smaller. The contained matter is from Judges xx. A few letters can be made out in the 23rd verse of the chapter, which is partly covered over, viz.:

.. Γ .
 .. EN
 .. PA
 . . . . .
 .. OY .
 .. EN

¹ His address is No. 3, Barbican, London.

which must have stood in line somewhat as follows :

κ̄ω λεγοντες ει προς
 θωμεν εγγισαι
 εις παραταξ̄ω προς
 υιους βενιαμιν
 αδελφογς ημων και
 ειπεν κς̄ αναβητε

The MS. consisted, then, of at least two columns of writing on each page, and each column of not less than 37 lines to the page; we are unable to tell how many lines are wanting to complete the page, or how many more columns there may have been.

The MS. is in the beauty of its writing very similar to the style of the Vatican Codex. It must certainly be referred to the fourth century. A single letter at the beginning of the line is sometimes enlarged a little, as we have represented in the type; and such a letter projects a very little from the line.

No. 3.

This page is made up of two pieces of a fourth century uncial MS. pasted upon opposite sides of a piece of cardboard, and consequently legible upon one side only; as in the previous case the pieces overlap one another. By laying the fragments in order, it is possible to restore nearly the whole of the two columns of writing of which the fragments consist.

The MS. was, therefore, at least bicolunar, and there were 43 lines to a page: the hand is of the fourth century, and is so similar to that of the previous fragment (No. 2) that, taking into account that they came from neighbouring parts of the Scripture, and that the paragraph letter in each MS. stands back very slightly from the line, we may assume that the two fragments from Judges and Ruth are a part of the same MS.

A comparison of the arrangement of the text with that of the Vatican Codex is instructive: the building of the paragraphs is very similar; for example, in col. 1, line 16, we have the very same short line in Codex B. In col. 1, line 43, the short line appears again in B. In col. 2, line 32, we have a fresh line in B, and so in col. 2, line 40. These instances are sufficient to shew the similarity of the structure of the paragraphs in the lost Codex to the Vatican Codex.

No. 4.

No. 4 represents a collection of nine fragments, which are nailed, five on one board, and four on another. They evidently belonged at

one time to the same MS. The vellum is extremely thin and transparent, the writing very delicate, and certainly of the fourth century. The reverse sides are almost illegible, although some attempt has been made to retrace the faded letters, and occasionally a rubricated *Ἀλληλοῖα* can be detected.

The size of the pages originally may be determined from the fragment 4 *d*, which evidently formed at one time an adjacent leaf or column to the fragment 4 *e*; by supplying the missing lines at the bottom of the first fragment we may conclude that the pages or columns contained about 25 lines. We may probably test the accuracy of this conclusion by remarking that in fragment 4 *c*, line 15, a rubricated *Ἀλληλοῖα* is visible through the vellum on the opposite side. This belongs to the beginning of the next Psalm (Ps. cvi.). The distance between the two passages is about 31 lines of the Psalter in the Codex Sinaiticus, which need not be discordant from our previous estimate.

The fragment 4 *i* shews similar rubrics under the ninth and fourteenth lines, which belong respectively to the commencement of the 116th and 117th Psalms. The rubric appears also in line 17 of the fragment. Upon the whole the MS. seems to have been monocolumnar, and about 25 lines to the page: it must have been a beautiful MS. before it was mutilated, the vellum rivalling in delicacy the finest early Codices. It is difficult to describe the dimensions of such irregular forms as these shreds and fragments; but we may note that fragment 4 *d* (i. e. as far as line 21 on the page) is $6\frac{1}{2}$ inches by 7 inches, nearly.

No. 5.

No. 5 consists of two palimpsest leaves of the Wisdom of the Son of Sirach. The MS. is not from Mount Sinai; but it seemed best to insert it here, although it comes really from Jerusalem. The two leaves are supplementary leaves in the famous copy of the Septuagint in the library of the Patriarch of Jerusalem (= Cod. 2. S. Sep.) and the text of Sirach having been expunged, they were employed to fill up lacunae in the MS. The MS. which they thus serve is a very ancient one, and may be suspected to be the earliest cursive MS. in existence. In a reference which I made to it in the first number of *Haverford College Studies*, I spoke rather slightly of the extravagant antiquity which Coxe gave to this MS. in his report on the Greek MSS. of the Levant; but I am inclined to think now that Coxe was not far from the truth when he said that the MS. was of the eighth century: a surprising age indeed, but it was certainly much older than any cursive MS. yet known. Its text, too, is of the highest importance.

This reflection upon the age and beauty of the MS. will not date the palimpsest portion, which must be determined on its own merits: the underwriting is a beautiful uncial of the sixth century, or perhaps it may be as late as the seventh. In view of the importance of this MS. for the text of Sirach, I am sorry not to have spent more time upon it: and in particular that I did not read more of the *verso* of the first leaf. The writing is fairly legible, though sometimes covered by the later text of the Octateuch, so as to be practically lost. The MS. has two columns to the page, and 36 lines to each column; the size of each page being 13 inches $\times$ 10. The two leaves of the palimpsest will be found in the S. Sepulchre MS., at the 56th and 27th leaves respectively.

No. 6.

A single leaf of uncial writing, measuring 4 inches by $4\frac{1}{2}$. The uncials are large and slope to the right, and the writing is rather coarse. The breathings are of the square type, but tending towards the round form, and there are accents. It may probably be referred to the eighth century.

No. 7.

This is a small fragment of vellum glued to a piece of board, which is perhaps a part of the cover of some book. The writing is very early, and I do not see how to date it later than the fifth century. There are a few traces of punctuation. The most remarkable point, however, is that at the bottom of the page there are traces of a harmony; the reference to the Gospel of Mark and the number sixty-five shew that the scribe is giving the Eusebian canon, for the 148th section of Matthew corresponds to the 65th in Mark. And these stand in the sixth of the canonical tables of Eusebius, which gives the parallel passages in Matthew and Mark only. We may be sure therefore that the MS. from which our scrap comes was fitted with the canons in the form of a harmony at the foot of the page, just as we find it in Codd. EMT^bW^d, and in many Syriac Codices. And further since the part of the text to which the harmony refers is Matt. xiv. 22, it follows that the original MS. when perfect must have been a large one, containing perhaps nearly fifty lines on a page.

From the normal structure of the lines it may be assumed that the MS. did not read *ισχυρόν* in line 9; whether *καὶ* should be inserted in line 10 is doubtful.

No. 8.

Two double leaves of uncial writing, each page measuring 10 in. $\times$ 7½ in. nearly. The writing is a delicate sloping uncial of the eighth or ninth century; the text being accentuated, perhaps by a second hand, the circumflex accent being written for the grave, and the accented diphthong bearing the accent on the first letter, as often occurs in MSS. of this period. A later hand has occasionally made corrections, such as the addition of τῆ before *φυλακῆ* in Fol. 2 verso, line 2; and on the 18th line of the same page *εἶπεν* is written over the words *δός μοι*. A few liturgical directions may also be found on the margin.

These two double leaves would seem to be the first and third leaves of a quaternion of the original MS.

No. 9.

A fragment, one leaf of an early bilingual uncial MS. of the Gospels: measuring 10½ in. by 8½. The MS. may be referred to the ninth century. It is thus of especial interest as furnishing what is perhaps the oldest known example of an Arabic version of the New Testament. The Arabic text seems to be an original one; it does not agree exactly with any version already in print, nor with Ciasca's edition of the Arabic Tatian Harmony. Possibly it may be (as often happens with bilingual Codices) a lectionary, in which the Greek text has been translated line for line into Arabic; unfortunately, however, the single leaf which we have copied, does not contain any place where a liturgical note could occur; the age of the MS. also seems to militate against the idea of an Arabic lectionary¹.

No. 10.

This consists of nine leaves of a palimpsest MS. of the Gospels, in which the ancient Greek writing of the fifth century has been replaced by a Syriac text. Taken together they comprise four double leaves and a single leaf.

¹ For the transcribed page of Arabic I am indebted to the co-operation of my friend Prof. Rogers.

Denoting the missing leaves of the quaternions to which these pieces belonged by asterisks, we have

* 1, 2 * * 3, 4 * for the first quaternion, then a quaternion lost, after which

5, 6 * * * * 7 *

and then

* 8 * * * * 9 *

The fragments form therefore portions of three separate quaternions.

The writing is in double columns of twenty-five lines to the page. On the margin stand the Ammonian numbers, but apparently no Eusebian canons: but these were probably written in red paint, and the MS. being palimpsest, may have been washed out.

The initial letter at the beginning of the paragraphs is a capital letter and stands back a little from the line: there is also an occasional mark of punctuation, viz. the high point.

No. 11.

Two leaves of a sixth century MS. of the Gospels, the first of the leaves having lost its upper half. The second leaf, having been folded in the middle when used to bind some other MS., has become illegible where it was folded. The hand is a large bold script, and the MS. from which the fragments came must have been a very fine one. The text is broken into short commata which are distinguished by a mark of punctuation: occasionally there are traces of the use of a colon as a mark of punctuation, and of an aspirate or perhaps a diacritic mark, (see the third line of Fol. 1, recto): we have printed this last as if it were an aspirate, but with some hesitation; it looks more like the pair of dots which denote initial iota connected by a scribe's flourish. The second leaf shews the smooth breathing in its early square form: see line 15 of the recto of the leaf. The MS. shews the itacism of *ai* for *ε* as is common in early uncial texts (*εχεται* for *εχετε*).

No. 12.

Three fragments of an early MS. of the Gospels written in a remarkable half-uncial hand, which has no parallel anywhere that I know of except perhaps in a MS. of which Tischendorf gives a specimen in *Monumenta Sacra, Coll. Nov.* Vol. i. Plate iii. No. 4, and which he compares with the hand of a Vatican MS. of the prophets, figured by Cardinal Mai in *Patr. Nov. Bibl.* iv. between pp. 320 and 321. Tischendorf's MS. is referred by him to the seventh century and the matter of his text is ii. and iii. Regg.

Our MS. has no accents, breathings or punctuation; it is however fitted with the Eusebian and Ammonian numbers on the margin; the former being in rubric. A reference to Fol. 1, verso, col. 1, line 10, will shew the use of the apostrophus as a syllable-breaker just as we have it in the Codex Sinaiticus. Quotations are marked on the margin by >>. The vellum is much worn and torn, so that the text cannot always be read: the text, however, where it can be read is extremely ancient. In Fol. 2, recto, col. 2, line 17, the letter which I have marked by brackets is almost illegible, but I do not think it is ϕ .

In Fol. 3, col. 2, line 3, *μνειον* seems to be a mistake for *μνημειον* and in the last line but one of the same page my transcript shews *μνημ* for *βλημ* but this may be an error of my own; the right-hand side of the column is cut away.

No. 13.

A fragment of papyrus, containing a sentence from the Gospel of Luke or from some patristic writer quoting the Gospel of Luke. As the fragment ends with a scribe's prayer, and it is not the right place to conclude a lectionary, or a copy of the Gospels we may infer that it is a patristic extract. The hand is a sloping uncial, with some curious forms intermingled from the so-called papyrus-cursive; e.g. Υ has the looped form which we often find for an abbreviated OY in Greek uncial MSS.: which is generally taken to be derived from the superposition of Y over O; it would seem however to be rather borrowed from the papyrus script. I do not know how to date the scrap with confidence, but perhaps it may be as old as the seventh century.

No. 14.

These seven tiny fragments of a papyrus MS. of the first epistle to the Corinthians have been released from the binding of some book in which they had been glued together. Sometimes the writing on a fragment has come off on an adjacent fragment, and in this way the letters can be read when they are illegible on the piece itself. We may assign the fragments, provisionally, to the fifth century.

No. 15.

We have added under this head a reprint of the so-called Brugsch fragments of the Sinaiticus, in order to make these relics of the fourth century more accessible than they can be in the Brugsch edition,

which is made up to match the great edition of the Sinaiticus in its dimensions, as well as to correct some errors into which Brugsch has fallen. The MS. is certainly very ancient, nearly as early as the Codex Sinaiticus, we may well believe. The size of the leaves at present is $8\frac{3}{4}$ in. $\times$ $6\frac{1}{2}$ in.; but they have been a good deal cut. As to the punctuation marks and other peculiarities of the text they can be inferred from our printed representation.

No. 16.

This fragment is a double leaf of an ancient Palestinian MS., and contains a part of a hitherto unknown Syriac version of the Pauline Epistles.

In its present condition the size of the fragment is six inches by nine; but the original must have been much larger, as the text was arranged on each page in double columns, and only a few letters of the second column of the cut page can now be made out. Perhaps we shall not be far wrong in referring the MS. to the viiith century: further discoveries in regard to this version may be expected, as there are palimpsest fragments of a similar Palestinian script in the Sinaitic library. The hand is a fine one, and with a little practice in such peculiar calligraphy the under-writing of these fragments ought not to be difficult of transcription. As there is no Palestinian type, I am obliged to use the Estrangelo letters in my copy.

With regard to the version contained in this fragment we may say that it is closely related to the Jerusalem Syriac of the Gospels published at Verona in 1861 by Mineschalei Erizzo from a Vatican MS. It agrees with it in its verb formations as, for example, in the use of the preformative *Yud* instead of *Nun* in the future tense: see, for example, Fol. 1 a, col. 1, line 3, **ܝܘܢܝܢ**: line 7, **ܝܘܢܝܢ**. It makes the suffix of the first person plural in **ܡܢ**; see Fol. 2 b, col. 2, line 5 **ܡܢܝܢܝܢ**; and compare the remark of the editor of the Jerusalem Syriac, p. xxxvi: “pronomen primae personae pluralis, sive solum sive affixum nunquam juxta correctionem Aramaicum **ܡܢ** vel **ܡ** adhibetur, sed semper Hierosolymitanae dialecti propria forma **ܡܢܢ** vel **ܡܢ**.”

Nor is the resemblance merely confined to grammatical forms: it extends to the connective particles, adverbs &c.; and to the words employed in the translation of the Greek. Thus we find **ܘܢܝܢ** and **ܘܢܝܢ** (for **ܘܢܝܢ**) as everywhere in the Jerusalem Syriac; **ܘܢܝܢ** as in Syr. Hier. of John xv. 1; **ܘܢܝܢ** for **ܘܢܝܢ**; **ܘܢܝܢ** for **ܘܢܝܢ**; **ܘܢܝܢ** for **ܘܢܝܢ**; **ܘܢܝܢ** for **ܘܢܝܢ** (see Syr. Hieros. in Luke xxiv. 49) and the like.

We may observe also that there are paleographic resemblances between the two scripts, although the Vatican MS. seems to be much later and more carelessly written than ours: such are the employment of the diacritic point with *Rish* and not with *Dolath*: cf. Syr. Hieros. p. vi: "quod *Dolath* plerumque puncto diacritico careat." Notice also the double form of the letter *Phe*; for although in our text as in Fol. 1 b, col. 2, line 4, it has the common Syriac form, yet in Fol. 1 a, col. 2, ll. 8, 10 we can read the beginning of the word and the letter has been differentiated from its normal shape. Cf. Hieros. p. vi: "et *Phe*, eo quod una tantum forma apud Hebraeos et Syros gaudeat, prout $\tau\omicron\upsilon$ *F* aut *P* potestatem habet ad diversitatem pronounciationis indicandam, binis litteris distinguit."

We may say, then, that our fragment is a part of the complete Palestinian version of the New Testament, of which the so-called Jerusalem Syriac preserves to us the Gospels, and of which Dr Land has published a fragment of the text of the Acts of the Apostles in his *Anecdota Syriaca* (Vol. iv. p. 168).

In concluding these brief notices it may be well to add that there is a large amount of uncial lectionary matter in the Convent, both in fragments detached from other books, and in complete texts. Of these we have frequently taken copies, and had even gone so far as to set some of them up in type, but upon reflection we have decided to confine our attention as far as possible to actual MSS. of the Biblical text, other than those which are made for liturgical use. The texts of these last are of much less value, and the MSS. are by no means of so high an age. We might moreover have doubled the size of the book by including them, which would by no means have been an unmixed blessing to ourselves or to others.

In the hope that these pages may be of some service to the workers in the cause of Biblical criticism which we have so constantly at heart, we commend them to the small constituency for which they were designed.

CORRIGENDA.

Page 41, col. 1, lines 12, 13, *read*

ΑΜΗΝΛΕΓΩ
ΥΜΙΝΟΤΙΠ̄Δ

Page 48, heading, *read*

Νο. 12.

Fol. 1, recto.

Id. col. 2, line 15, *read*

ΪΝΔΕΙΔΥΝ

No. 1.

.....ΕΝΩΠΛΕΙΣ[ΜΕ]
[ΝΟ]ΣΕΙΣΠΟΛΕΜΟΝΕΝᾹ
[ΤΙΚ]Υ·ΚΑΙΚΑΤΑΚΥΡΙΕΥ
[ΣΗ]ΤΕΤΗΣΓΗΣΑΠΕΝΑΝ
5 [ΤΙΥ]ΜΩΝ·ΚΑΙΔΩΣΕΤΕ
[ΑΥ]ΤΟΙΣΤΗΝΓΑΛΛΑΔΕΝ
[ΚΑ]ΤΑΣΧΕΪ
[ΕΑ]ΝΔΕΜΗΔΙΑΒΩΣΙΝΕ[ΝΩ]
[ΠΛ]ΕΙΣΜΕΝΟΙΜΕΘΥΜ̄
10 [ΕΙ]ΣΠΟΛΕΜΟΝΕΝΑΝΤΙΚῩ
[ΚΑ]ΙΔΙΑΒΙΒΑΣΗΤΕΤΗΝΑΠΟ
[ΣΚ]ΕΥΗΝΑΥΤΩΝΚΑΙΤΑΣ
[ΓΥ]ΝΑΙΚΑΣΑΥΤΩΝ·ΚΑΙΤΑ
[ΚΤ]ΗΝΗΑΥΤΩΝΠΡΟΤΕ
15 [ΡΑ]ΥΜΩΝΕΙΣΓΗΝΧΑΝΑΑΝ
[ΚΑ]ΙΣΥΝΚΑΤΑΚΛΗΡΟΝΟ
[ΜΗ]ΘΗΣΟΝΤΑΙΕΝΥΜΙΝ
[ΕΝΓΗΧΑΝΑΑΝ]

[Numbers xxxii. 29, 30.]

No. 2.

..... [ταξι]νῆ
[τωτοπωοπ]ογςγνη
[ψαν].....

[Judg. xx. 22.]

ΚαιφινεαιςϿϊος[ελεε]
αζαρϿϊογααρω[ηπα]
[ρ]εστηκωσεν...

[Judg. xx. 28.]

[κωλε]γ[οντεσειπρο]
[σθωμ]εν[εργισαι]
[εισπα]ρα[ταξιηπρος]
[Ͽϊογςβενιαμιν]
5 [αδελφ]ογ[σμηωνκαι]
[ειπ]εν[κσαναβητε]
просаγ[τουσκαιπρος]
ηλθονοι[Ͽϊοιηηλπρος]
Ͽϊογςβε[νιαμινεν]
10 τηη[μερατηδευτε]
ρα·καιε[ζηηλθονοι]
[Ͽϊ]οι[β]εν[ιαμινεις]
сυνανт[ησιναγτοις]
[απογα]βα[α]
15 Καιδιεφ[θειρανπο]
Ͽϊων[ισρανηετιοκτω]
καιδε[καχιλιαδς]
ανδρω[νεπιτηηγηη]
панте[соγтоיעλ]
20 κοντε[сромφαιαν]
Καιανε[βησανπαντες]
οιϿϊοι[ηηλκαιπας]
λαος[καιηλθον]
ειςβα[ιθηηλκαιεκλαγ]
25 санк[αיעκαθισαν]
εκειε[νωπιονκ̄γκαι]
еннс[τεγсанентη]
ημε[ραεκειηη...]

[Judg. xx. 24—26.]

No. 3.

	Col. 1.	Col. 2.
	καiei πεντονοματου	ειπ . . . . .
	ανδρος μεθογεποι	με . . . . .
	ησασημερονβοοζ'	της . . . . .
	ειπενδενοεμμειν	. . . . .
5	προστηνυμφηναυ	. . . . .
	τηςευλογητος[ε]	. . . . .
	στιτωκω·οτι[ογ]	. . . . .
	κειγκ[ατε]λειπ[ετο]	. . . . .
	ελεοσαγτογμ[ετα]	. . . . .
10	τωνζωντωνκαι[με]	. . . . .
	τατωντεθνηκ[ο]	αλωνατ[ωνκριθω]
	τωνκαiei πεναγ[τηνο]	ταυτητη[νηκτι]
	εμμεινεργιζειημι	συδελογση[καιλαει]
	οανηρεκτωναρχι	ψηκαιπεριθ[ησεις]
15	στεγοντωνημιν	τονιματις[μονεπι]
	εστιν	σεαυτηνηκαιαδβη
	Καiei πενρογθπρο[ς]	σηεπιτηναλωνα
	τηνηπενθεραναγ	μηγνωρισθηστωα·
	τηςκαιγεοτιειπ[ε]	δριεωστογςυντε
20	προσμεμετατων	λεσαιαγτωντογφα
	κορασιωντωνεμω	γεινκαιτογπιειν
	προσκο[λλ]ηθητιε	καieσταιεντωκοι
	ωσαντ[ε]λ[ε]σωσιν	μηθηναγτων·και
	ολουτον[αμ]ητον	[γ]νωσhtonτοπον
25	οσυπαρχιμοι[και]	[ο]γκοιματαieκει·
	ειπεννοε[μμιν]	[κ]αieλευση·καιαπο
	προσρογθτηνηγμ	[κ]αλυψειστοπροσ
	φηναγτης·αγαθω	ποδωναγτογ·και
	θυγατεροτιεζηλ	κοιμηθησκηκαιαγ
30	θεσμετατωνκορα	τοσαπαγγελεισοι
	σιωναγτογκαιου	αποieic·
	καπαντησontαισοι	Ειπενδερογθπροσ
	εναγρωετερω	αυτηνπανταοσα
	καιπροσεκολληθη	ανειπησμοιποιησω·
35	ρογθτοιςκορασι	καικατεβησεις[τηνη]
	οιστογβοοζτογ	αλωνακαieποih[σεν]
	συλλεγεινεωστογ	καταπανταοσαene
	ςυντελεσαitonθε	[τ]ιλατοαγτη[ηπεν]
	ρισμοντωνκριθω	θερααγτης·
40	καιτωνπγρων	Καieφαγενβοοζ[και]
	Καieκαθισενμετα	επιενκαιηγα[θην]
	τηςπενθερασαγ	θηνηκαρδιααγτογ
	της	καιηληθενκ[οιμηθη]

[Ruth ii. 19—23; iii. 1, 4—7.]

No. 4.

(a)

.....
 .....
 .....
 .....
 .....

*ενηδανημεραεπικαλεσωμαισεταχεις
 ακουσονμου*

*οτιεξειλιπονωσεικαπ[νοσαιημ]ερεμογ
 καιταασταμουωσειφρ[υγιονσγν]εφρυγησδ*

[Ps. ci. 3, 4.]

No. 4.

(b)

*τονεμπιπλωνταεναγαθοιστην
 επιθυμιανσου
 ανακ[δι]νισθησετ[λιω]σαετουηνεοτησσου
 ποιωνελεημοςγν[δ]σοκς*

5 *καικριματαςιντοικ[αδι]κουμενοις
 εγνωρισεντασοδογσαγ[το]υμωυση
 τοιςγιοιςιηλταθεληματααυτου
 [οι]κτιρ[μων]καιελεημ[ωνο]κς*

[Ps. cii. 5—8.]

No. 4.

(c)

- [ΟΥ]ΚΕΞΩΛΕΘΡΕΥΣΑΝΤΑΕΘΝΗΑΙΠΕΝ
 ΔΥΤΟΙΣΚΚ
- [ΚΑΙ]ΕΜΙΓΗΣΑΝΕΝΤΟΙΣΕΘΝΕΣΙΝΚΑΙ
 [ΕΜΑΘ]ΟΝΤΑΕΡΓΑΔΥΤΩΝ
- 5 [ΚΑΙΕ]ΔΟΥΛΕΥΣΑΝΤΟΙΣΓΛΥΠΤΟΙΣΔΥΤΩΝ
 [ΚΑΙΕ]ΓΕΝΗΘΗΔΥΤΟΙ[ΣΕΙ]ΣΚΚΑΝΔΑΛΟΝ
 [ΚΑΙΕ]ΘΥΣΑΝΤΟΥΣΥΙΟΥΣΔΥΤΩΝΚΑΙΤΑΣ
 ΘΥΓΑΤΕΡΑΣΔΥΤΩΝΤΟΙΣΔΑΙΜΟΝΙΟΙΣ
 ΚΑΙΕΞΕΧΕΑΝΑΙΜΑΔΑΘΩΟΝ
- 10 α[Μ]ΑΓΙΩΝΔΥΤΩΝΚΑΙΘΥΓΑΤΕΡΩΝ
 ΩΝ[Ε]ΘΥΣΑΝΤΟΙΣΓΛΥΠΤΟΙΣΧΑΝΑΔΑΜ
 ΚΑΙΕΦΟΝΟΚΤΟΝΗΘΗΗΓΗΕΝΤΟΙΣΑΙΜΑΤΙ
 ΚΑΙΕΜΙΑΝΘΗΕΝΤΟΙΣΕΡΓΟΙΣΔΥΤΩΝ
 ΚΑΙΕΠΟΡΝΕΥΣΑΝΕΝΤΟΙΣΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑCΙΑΥΤΩ
- 15 ΚΑΙΩΡΓΙCΘΗΘΥΜΩΚΣΕΠΙΤΟΝΛΑΟΝΔΥΤΟΥ
 ΚΑΙΕΒΔΗΛΥΞΑΤΟΤΗΝΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΝΔΥΤΟΥ
 ΚΑΙΠΑΡΕΔΩΚΕΝΔΥΤΟΥCΕΙCΧΙΡΑCΕΧΘΡΩ
 ΚΑΙΕΚΥΡΙΕΥCΑΝΔΥΤΩΝΟΙΜΙCΟΥΝΤΕCΔΥΤΟΥC
 ΚΑΙΕΘΛΙΨΑΝΔΥΤΟΥCΟΙΕΧΘΡΟΙΔΥΤΩ
- 20 ΚΑΙΕΤΑΠΙΝΩΘΗCΑΝΥΠΟΤΑCΧΕΙΡΑC
 ΠΛΕΟΝΑΚΕΙCΕΡΥCΑΤΟΔΥΤΟΥC
 ΑΥΤΟΙΔΕΠΑΡΕΠΙΚΡΑΝΑΝΔΥΤΟ[Ν]

[Ps. cv. 34—43.]

No. 4.

(d)

- διαγαρτασανομιδαςαυτων
 εταπινωθ[η]σαν
 πανβρωμαεβδελυζατοηψυχηαυτων
 καιηγγισανεωσπυλωντογθ[ανατογ]
 5 καιεκεκραζενπροσκνεντωθλι[βεςθαι]
 αυτους
 καιεκτωναναγκωναυτωνεωσεναυτους
 απεστιλεnton λογοναυτουκαιιασατο
 αυτους
 10 καιερρυσατοαυτουςεκτωνδιαφθορων
 αυτων
 εξομολογησαθωσαντωκωταελη[αυτου]
 καιταθαμασιααυτουτοιςυιοιστωνωνων
 καιθυσατωσαναυτωθυσιαναινεσεωσ
 15 καιεξαγγειλατωσανταεργααυτουεν
 αγγλιασει
 [οι]καταβενονταιειςτην[θαλλ]ασανεν
 πλοιοις
 ποιογνταιεργασιανενυδασιπολλοις
 20 αυτοιιδονταεργακ
 καιταθαμασιααυτουεντωβγθω
 ειπεκαιεστηπνακαταιγιδος
 καινψωθητακυματααυτης
 αναβαινουσινεωστονονουον
 25 καικαταβαινουσινεωστοναβυσσων
 ηψυχηαυτωνενκακοιζετηκετο

[Ps. cvi. 17—26.]

No. 4.

(e)

- εταραχθησαν και εσαλευθησαν ωσ
 ομεθων
 και πασαν σοφια των κατεποθη
 και εκεκραξαν προσκνεντω θλιβεσθε
 5 α τους
 και εκ των αναγκων αυτων εζηγ [α γενα τους]
 και επεταξεντη καταιγιδικαιεσ της αγρα
 και εσιγησεν τα κυματα αυτης
 και η φρανθησαν οτι η συχασαν
 10 και ωδηγησεν αυτους επι λιμενα [θελη]
 ματος αυτου
 εζωμολογησασθωσαν τω κωτα ελεη αυτου
 και τα θαυμασια αυτου τοις υιοις των ανων
 υψωσαν αυτον εν εκκλησια λαου
 15 και εν καθεδρα presβυτερων να ιεσατω
 σαν αυτον
 εθετο ποταμοσ εις ερημον
 και διεξοδοσ γδατων εις διψαν
 γην καρποφορον εις [αλμην]
 20 απο κακια των . . . . .

[Ps. cvi. 27—34.]

No. 4.

(f)

..... τομνη

[μοσυ]νοναυτοϋ

ανθωνοϋκεμν[ησθηποιησαιελεος]

καικατεδιωξενπενητακαιπ[τωχων]

5 καικατανενυγμενονθηκαρδιααυτουθα

νατωσαι

*καιηγαπησεκαταρανκαιηξειαυτω**και[ο]γκηθελησενεγλογιανκαιμακρυν**θησεταιιαυτου*

10 καιενεδυσατοκαταρανωσιματιον

καιεισηλθενωσειγδωρεισταε[ρ]κατααυτου

[κ]λιωσειελαιονεντοιςοστεοισαυτου

[ρε]νηθητωδωτωωσιματιονοπεριβαλ

λεται

15 καιωσειζωνηηδιαπαντοσπεριζωννυται

τογτοτοεργοντωνενδιαβαλλο[ν]

τωνμεπαρκω

καιτωνλαλογωντωνπονηρακατατηςψυχηςμου

καισυκεκεποιησονμετεμου.....

[Ps. cviii. 15—21.]

No. 4.

(g) and (h)

[οικ]οσαα[ρ]ωνηηλιπικενηπικν
 [βοη]θοςκαιιπερασπιστησαγτωνεστιν
 οιφοβουμενοιτονκνηηλιπικενηπικν
 βοηθοςκαγπερασπιστησαγτωνεστιν
 5 κςμνησθησμηωνευλογης[ε]νημας
 ευλογησεντονοιικονιηλ
 ευλογησεντονοιικονααρων
 ευλογησενπανταστουσφοβου
 μενουστοκν
 10 τουςμικρουςμετατωνμεγαλων
 προσθειηκςεφγμας
 εφυμαςκαιεπιτατεκ[να]υμων
 ευλογημενοιυμ[ει]στωκω
 τωποιησαντιτουογρανονκαιτηνγην
 15 ουρανοςτουουρανογτωκω
 τηνδεγηνεδακεντοιςιουιςτωνανων
 ουχοινεκροαινεσογςιτουκν
 ουδεπανταιοικαταβαινοντεσεισαδου
 αλλημεισοιζωντες[εγ]λογησομεν

[Ps. cxiii. 18—26.]

No. 4.

(i)

- πε[ρ]ι εσ[χ]ι ον με ωδ[ι]νε[ς] θανατου
 κιν[δ]υνοι α[δ]ογε ρ[ο]σαν με
 [θ]λιψι κ[α]ι οδ[α] γηνη η γρον
 και το ονομα κ[υ]ε πεκαλεσαμ[η]ν
 5 ω κ[ε] [ρ]ι γσετη η ψγχη η μογ
 ελεημων[ο] κ[ε] και δικαιοσ
 και ο θ[ε]σημωνελεα
 φυλασσω ηνταν η ηπια οκ[ε]
 εταπινωθη η κ[α]ιεσ ωσεν με
 10 επι τρεψον η ψγχη μογειστην
 ανα[π]αγ[ι]σιν σογ
 οτι [κ]ε [γ]ηρηγε ησενσε
 οτι [ε]ξ[ι] λ[α]δοτη η ψγχη η μογε θανατου
 τογσοφθαλμογσμογαποδακρυων
 15 και τογσποδασμογαπολιςθηματοσ
 εγαρεσθησ ωενωπιον κ[ε] ην χωραζωντων
 αλληλογια.
 επ[ι]στεγσαδιοελαθησα
 εγω δε [ε]ταπ[ι]νωθη ησφο[δ]ρα
 20 εγω δε ειπονεν τη εκ[σ]τα]σει
 [μογ]πασ[α]νοσ ψεγσθησ

[Ps. cxiv. 3—cxv. 2.]

Col. 1.

[ΑΝΔΟΚΛΜΕΝΤΩΝΚΑΤΑ]
 ΤΗΝΕΡΜΗΝΕΙΑΝΠΕΦΙΛΟ
 ΠΟΝΗΜΕΝΩΝΛΕΞΕΩΝ
 ΑΔΥΝΑΜΕΙΝΟΥΓΑΡΙΣΟΔΥ
 5 [ΝΑΜΕΙΑΥΤΑΕΑΥΤΟΙΣΕ]
 ΒΡΑΙΣΤΙΛΕΓΟΜΕΝΑΚΑΙ
 ΟΤΑΝΜΕΤΑΧΘΗΙΣΕΤΕΡΑΝ
 ΓΛΩΣΣΑΝΟΥΜΟΝΟΝΔΕ
 ΤΑΥΤΑΑΛΛΑΚΑΙΑΥΤΟΣΟ
 10 ΝΟΜΟΣΚΑΙΑΙΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ
 ΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΤΩΝ[ΒΙΒΛΙΩΝ]
 ΟΥΜΙΚΡΑΝΕΧΕΙΤΗΝΔΙΑ
 ΦΟΡΑΝΕΝΕΑΥΤΟΙΣΛΕΓΟ
 ΜΕΝΑΕΝΓΑΡΤΩΓΔΟΛ
 15 ΚΑΙΤΡΙΑΚΟΤΩΛΕΤΕΙΕ
 ΠΙΤΟΥΕΥΕΡΓΕΤΟΥΒΑΣΙ
 ΛΕΩΣΠΑΡΑΓΕΝΗΘΕΙΣ
 ΕΙΣΑΙΓΥΠΤΟΝΚΑΙΣΥΓΧΡΟ
 ΝΙΣΑΣΕΥΡΟΝΟΥΜΙΚΡΑΣ
 20 ΠΑΙΔΕΙΑΣΑΦ[ΟΜΟΙΟΝΑΝ]
 ΑΓΚΑΙΟΤΑΤΟΝ[ΕΘΕΜΗΝ]
 ΚΑΙΑΥΤΟΣΤΙΝΑΠΡΟΣΕΝΕΓ
 ΚΑΣΘΑΙΣΠΟΥΔΗΝΚΑΙΦΙ
 ΛΟ[ΠΟΝΙΑΝ]ΤΟΥΜΕΘΕΡ
 25 ΜΗΝΕΥΣΑΙΤΗΝΔΕΤΗΝ
 ΒΙΒΛΟΝ[ΠΟΛΛΗΝΓΑΡ]
 ΑΓΡΥΠΝΙΑΝΚΑΙΕΠΙ
 ΣΤΗΜΗΝΠΡΟΣΕΝΕΓΚΑ
 ΜΕΝΟΣΕΝΤΩΔΙΑΣΤΗ
 30 ΜΑΤΙΤΟΥΧΡΟΝΟΥΠΡΟΣΤΟ
 ΕΠΙΠΕΡΑΣΑΓΑΓΟΝΤΑΤΟ
 ΒΙΒΛΙΟΝΕΚΔΟΣΘΑΙΚΑΙ
 ΤΟΙΣΕΝΤΗΠΑΡΟΙΚΙΑΒΟΥ
 ΛΟΜΕΝΟΙΣΦΙΛΟΜΑΘΕΙΝ
 35 ΠΡΟΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕ
 ΝΟΥΣΤΑΝΘΗΝΝΟΜΩΣ
 ΒΙΟΤΕΥΕΙΝ

Col. 2.

ΣΟΦΙΑΙΗΣΟΥΥΙΟΥΣΙΡΑΧ
 ΠΑΣΑ[ΣΟΦΙΑΠΑΡΑΚΥ]
 ΚΑΙΜΕΤΑΥΤΟΥΕΙΣΤΟΝ
 ΑΙΩΝΑ
 ΑΜΜΟΝΘΑΛΑССΩΝ
 ΚΑΙΣΤΑΓΟΝΑΣΥΕΤΟΥ
 ΚΑΙΗΜ[ΕΡΑΣΑΙΩΝΟΣ]
 [ΤΙΣΕΞΑΡΙΘΜΗΣΙ]
 ΥΨΟСОΥΝΟΥΚΑΙΠΛΑ
 ΤΟΣΓΗΣΚΑΙΒΥССΟΝ
 ΚΑΙСОΦΙΑΝΤΙΣΕΞΙ
 ΧΝΙΑΣΕΙ
 ΠΡΟΤΕΡΑΠΑΝΤΩΝΕΚΤΙ
 ΣΤΑΙСОΦΙΑ
 ΚΑΙΣΥΝΕCΙCΦΡΟΝΗ
 СЕΩC]ΕΞΑΙΩΝΟC
 ΡΙΖΑСОΦΙΑCΤΙΝΙΑΠΕ
 ΚΑΛΥΦΘΗ
 ΚΑΙΤΑΠΑΝΟΥΡΓΕΥΜΑ
 [ΤΑΑΥΤΗCΤΙCΕΓΝΩ]
 ΕΙCΕCΤΙCΟΦΟC
 ΦΟΒΕРОCСΦΟΔΡΑ
 ΚΑΘΗΜΕΝΟCΕΠΙΤΟΥ
 ΘΡΟΝΟΥΑΥΤΟΥ
 ΚC· ΑΥΤΟCΕΚΤΙCΕΝΑΥΤΗ
 ΚΑΙΕΙΔΕΝΚΑΙΕΞΗΡΙ
 ΘΜΗCΕΝΑΥΤΗΝ
 ΚΑΙΕΞΕΧΕΕΝΑΥΤΗΝ
 ΕΠΙΠΑΝΤΑ[ΕΡΓΑ]ΑΥΤΟΥ
 ΜΕΤΑΠΑCΗCСΑΡΚΟCКА
 ΤΑΤΗΝΔΟCΙΝΑΥΤΟΥ
 ΚΑΙΕΧΟΡΗΓΗCΕΝΑΥΤΗΝ
 ΤΟΙCΑΓΑΠΩCΙΝΑΥΤΟΝ
 ΦΟΒΟCΚΥΔΟΞΑΚΑΙ
 ΚΑΥΧΗΜΑ
 ΚΑΙΕΥΦΡΟCΥΝΗΚΑΙ
 [CΤΕΦΑΝΟCΑΓΑΛΛΙΑ]
 ΜΑΤΟC

Col. 1.

Col. 2.

ΦΟΒΟΣΚΥΤΕΡΨ[ΕΙ]

ΚΤΛ

[ΚΑ]ΡΔΙ[ΑΝ]

. . . . .

ΚΑΙΔΩΣΕΙΕΥΦΡΟΣΥ

. . . . .

ΝΗΝΚΑΙΧΑΡΑΝΚΑΙ

. . . . .

5 ΜΑΚΡΟΗΜΕΡΕΥΣΙΝ

. . . . .

ΤΩΦΟΒΟΥΜΕΝΩΤΟΝ

ΚΝΕΥΕΣΤΑΙΕΠΕΣΧΑΤΩΝ

ΚΑΙΕΝΗΜΕΡΑΤΕΛΕΥΤΗΣ

[ΑΥΤΟΥΕΥΡΗΣΕΙΧΑΡΙΝ]

10 ΑΡΧΗΣΟΦΙΑΣΦΟΒΕΙ

[ΣΘΑΙΤΟΝΘΝ]

ΚΑΙΜΕΤΑΠΙΣΤΩΝΕΝ

ΜΗΤΡΑΣΥΝΕΚΤΙΣΘΗ

ΑΥΤΟΙΣ

ΚΤΛ

. . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .

[Sirach i. 12—14.]

	Col. 1.	Col. 2.
	ΚΑΙ ΕΝΤΟΙΣ ΧΕΙΛΕΣΙ	ΑΝΤΙΛΗΜΨΕΤΑΙΣ ΤΟΥ
	ΣΟΥ ΠΡΟΣΕΧΕ	ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΟΝΤΑΣ Ο ΔΟΥΣ
	ΜΗ ΞΥΨΟΥΣΕ ΑΥΤΟΝ	ΣΟΥ ΚΑΙ ΕΛΠΙΣΟΝ
	[ΙΝΑ ΜΗ ΠΕΣΗΣ ΚΑΙ	ΕΠΑΥΤΟΝ
5	ΕΠΑΓΑΓΗΣ ΤΗ ΨΥΧΗ	ΟΙ ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙ ΚΝ
	ΣΟΥ ΑΤΙΜΙΑΝ]	ΑΝΑΜΙΝΑΤΕ ΤΟ ΕΛΕΟΣ
	ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙ ΚΣ	ΑΥΤΟΥ
	ΤΑ ΚΡΥΠΤΑΣΟΥ	ΚΑΙ ΜΗ ΕΚΚΛΙΝΗΤΕ
	ΚΑΙ ΕΜΜΕΣ ΩΣΥΝΑΓΩ	ΙΝΑ ΜΗ ΠΕΣΗΤΕ
10	ΓΗΣ ΚΑΤΑΒΑΛΕΙΣΕ	ΟΙ ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙ ΚΝ
	ΟΤΙ ΟΥ ΠΡΟΣΗΛΘΕΣ ΦΟ	ΠΙΣΤΕΥΣΑΤΕ ΑΥΤΩ
	ΒΩ ΚΥ	ΚΑΙ ΟΥ ΜΗ ΠΕΣΟΜΙ
	ΚΑΙ Η ΚΑΡΔΙΑΣΟΥ	ΣΘΟΣ ΜΩΝ
	ΠΛΗΡΗΣ ΔΟΛΟΥ	ΟΙ ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙ ΚΝ
15	ΤΕΚΝΟΝ ΕΙΠΡΟΣΕΡΧΗ	ΕΛΠΙΣΑΤΕ ΕΙΣ ΑΓΑΘΑ
	ΔΟΥΛΕΥΕΙΝ ΚΩ	ΚΑΙ ΕΙΣ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΝ
	ΕΤΟΙΜΑΣΟΝ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ	ΑΙ ΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΟΥΣ
	✓ ΣΟΥ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΣΜΟΝ	ΕΜΒΛΕΨΑΤΕ ΕΙΣ ΑΡΧΑΙΑΣ
	ΕΥΘΥΝΟΝ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ	ΓΕΝΕΑΣ ΚΑΙ ΕΙΔΕΤΕ
20	ΣΟΥ ΚΑΙ ΚΑΡΤΕΡΗΣΟΝ	ΤΙΣ ΕΝ ΕΠΙΣΤΕΥΣΕΝ ΚΩ
	ΚΑΙ ΜΗΣ ΠΕΥΣΗΝ ΚΑΙ	ΚΑΙ ΚΑΤΗΣ ΧΥΝΘΗ
	ΡΩ ΕΠΑΓΩΓΗΣ	ΗΤΙΣ ΕΝ ΕΜΙΝΕΝ ΤΩ
	ΚΟΛΛΗΘΗΤΙΑΥΤΩ ΚΑΙ	ΦΩ Ω ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΓ
	ΜΗ ΑΠΟΣΤΗΣ	ΚΑΤΕΛΙΦΘΗ
25	ΙΝΑ ΑΥΞΗΘΗΣ ΕΠΕΣΧΑ	ΗΤΙΣ ΕΠΕΚΑΛΕΣΑΤΟ ΑΥΤΟΝ
	ΤΩΝ ΣΟΥ	ΚΑΙ ΥΠΕΡΕΙΔΕΝ ΑΥΤΟΝ
	ΠΑΝΘΕΑΝ ΕΠΑΧΘΗΣΟΙ	ΔΙΟΤΙ ΟΙΚΤΕΙΡ ΜΩΝ
	ΔΕΞΑΙ	ΚΑΙ ΕΛΕΗΜΩΝ [ΟΚΣ]
	ΚΑΙ ΕΝ ΑΛΛΑΓΜΑΤΙ ΤΑ ΠΙ	ΚΑΙ ΑΦΙΗΣΙΝ ΑΜΑΡΤΙ
30	ΝΩΣ ΕΛΣΣΟΥΜΑ	ΑΣΚΑΙΣ ΩΣ ΖΕΙΝ
	ΚΡΟΘΥΜΗΣΟΝ	ΚΑΙ ΡΩΘΙ ΨΕΛΣ
	ΟΤΙ ΕΝ ΠΥΡΙ ΔΟΚΙΜΑ	ΟΥ ΑΙΚΑΡΔΙΑΙΣ ΔΙΔΑΙΣ
	ΖΕΤΑΙ ΧΡΥΣΟΣ	ΚΑΙ ΧΕΡΣΙ ΠΑΡΙΜΕΝΑΙΣ
	ΚΑΙ ΑΝΘΙ ΔΕΚΤΟΙ ΕΝ ΚΑ	ΚΑΙ ΑΜΑΡΤΩΛΩ ΕΠΙΒΑΙ
35	ΜΙΝ ΩΤΑ ΠΕΙΝΩΣ ΕΛΣ	ΝΟΝ ΕΠΙΔΥΟΤΡΙΒΟΥΣ
	ΠΙΣΤΕΥΣΟΝ ΑΥΤΩ ΚΑΙ	ΟΥ ΑΙΚΑΡΔΙΑ ΠΑΡΙΜΕΝΗ

	Col. 1.	Col. 2.
	ΟΤΙΟΥΠΙΣΤΕΥΕΙ	ΟΓΑΡΚ̄ΣΕΔΟΞ̄Α ^Σ ΕΠ̄ΡΑ
	ΔΙΑΤΟΥΤΟΥΣΚΕΠΑ	ΕΠΙΤΕΚΝΟΙΣ
	ΣΘΗΣΕΤΑΙ	ΚΑΙΚΡΙCΙΝ̄ΜΡ̄CΕCΤΕ
	ΟΥΑΙΥΜΙΝΤΟΙCΑΠΟ	ΡΕΩCΕΝΕΦΥΙΟΙC
5	ΛΩΛΕΚΟCΙΤΗΝΥ	ΟΤΙΜΩΝΠΡΑΕΞΙΛΑCΚΕ
	ΠΟΜΟΝΗΝ	ΤΑΙΑΜΑΡΤΙΑC
	ΚΑΙΤΙΠΟΙΗCΕΤΑΙΟΤΑΝ	ΚΑΙΩCΑΠΟΘΗCΑΥΡΙΖ̄Ω
	ΕΠΙCΚΕΠ̄ΤΗΤΑΙΟΚ̄C	ΟΔΟΞ̄ΑΖΩΝ̄ΜΡ̄ΑΑΥΤΟΥ
	ΟΙΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙΚ̄Ν	ΟΤΙΜΩΝΠ̄Ρ̄ΑΕΥΦΡΑΝ
10	ΟΥΚ[ΑΠΕΙΘΗCΟΥCΙ	ΘΗCΕΤΑΙΥΠΟΤΕΚΝ̄Ω
	ΡΗΜΑΤΩΝΑΥΤΟΥ]	ΚΑΙΕΝΗΜΕΡΑΠΡΟCΕΥ
	ΚΑΙΟΙΑΓΑΠΩΝΤΕCΑΥ	ΧΗCΑΥΤΟΥΕΙCΑΚΟΥ
	ΤΟΝCΥΝΤΗΡΗCΟΥCΙ	CΘΗΣΕΤΑΙ
	ΤΑCΟΔΟΥCΑΥΤΟΥ	ΟΔΟΞ̄ΑΖΩΝ̄Π̄Ρ̄ΑΜΑΚΡΟ
15	ΟΙΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙΚ̄Ν	ΗΜΕΡΕΥCΕΙ
	ΖΗΤΗCΟΥCΙΝΕΥΔΟ	ΚΑΙΟΕΙCΑΚΟΥΩΝ̄Κ̄Υ
	ΚΙΑΝΑΥΤΟΥ	ΑΝΑΠΑΥCΕΙΜΡ̄ΑΑΥΤΟΥ
	ΚΑΙΟΙΑΓΑΠΩΝΤΕCΑΥ	ΚΑΙΩCΔΕCΠΟΤΑΙCΔΟΥ
	ΤΟΝΕΜΠΛΗCΘΗCΟΝ	ΛΕΥCΕΙΕΝΤΟΙCΓΕΝ
20	ΤΑΙΤΟΥΝΟΜΟΥ	ΝΗCΑCΙΝΑΥΤΟΝ.
	ΟΙΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙΚ̄Ν	ΕΝΕΡΓΩΚΑΙΛΟΓΩΤΙ
	ΕΤΟΙΜΑCΟΥCΙΚΑΡ	ΜΑΤΟΝΠ̄Ρ̄ΑCΟΥ
	ΔΙΑCΑΥΤΩΝ	ΙΝΑΕΠΕΛΘΗCΟΙΕΥΛΟ
	ΚΑΙΕΝΩΠΙΟΝΑΥΤΟΥ	ΓΙΑΠΑΡΑΥΤΟΥ
25	ΤΑΠΙΝΩCΟΥCΙΤΑC	ΕΥΛΟΓΙΑΓΑΡΠ̄Ρ̄CΘΤΗΡΙ
	ΨΥΧΑCΑΥΤΩΝ	ΖΕΙΟΙΚΟΥCΤΕΚΝ̄Ω
	ΕΜΠΕCΟΥΜΕΘΑΕΙC	ΚΑΤΑΡΑΔΕΜΡ̄CΕΚΡΙ
	ΧΕΙΡΑCΚ̄ΥΚΑΙΟΥΚΕΙC	ΖΟΙΘΕΜΕΛΙΑ.
	ΧΕΙΡΑCΑΝΩΝ	ΜΗΔΟΞ̄ΑΖΟΥΕΝΑΤΙ
30	ΩCΓΑΡΗΜΕΓΑΛΩCΥ	ΜΙΑΠ̄Ρ̄CCOY
	ΝΗΑΥΤΟΥΟΥΤΩC	ΟΥΓΑΡΕCΤΙCΟΙΔΟΞ̄Α
	ΚΑΙΤΟΕΛΕΟCΑΥΤΟΥ	ΠΡΟCΑΤΙΜΙΑΝ
	ΕΜΟΥΤΟΥΠ̄Ρ̄CΑΚΟΥ	ΗΓΑΡΔΟΞ̄ΑΑΝΟΥΕΚΤΙ
	CΑΤΕΤΕΚΝΑ	ΜΗCΠ̄Ρ̄CΑΥΤΟΥ
35	ΚΑΙΟΥΤΩCΠΟΙΗCΑΤΕ	ΟΝΕΙΔΟCΤΕΚΝΟΙC
	ΙΝΑCΩΘΗΤΕ	ΜΗΤΗΡΕΝΑΔΟΞ̄ΙΑ

No. 6.

οὐδε]τον[πρ]α
 τιςεπίγινωσ
 κει. εἰμνοῦς
 καὶὡεανβοῦ
 5 ληταιῶσα
 ποκαλυ[ψ]αι·
 Δέγτεπροσῃ
 παντεςὀικο
 πιῶντεςκαι
 10 πεφορτισμε

[Matt. xi. 27, 28.]

No. 7.

... ελθιν προσε
 επιταγδαταοδε
 ειπεν· ελθε·

[K]δικαταβασαποτου

5 πλοιογοπετρος
 περιεπατησενε
 πιταγδαταελθι
 προστονινβλεπω̄
 δετονανεμονε

10 φοβηθηαρξαμε
 νοσκαταποντιζε
 σθεεκραξενλεγω̄
 κεςωσουμμεευθε
 ωσδεοις...

Ῥ
 ξε

[Matt. xiv. 28—31.]

No. 8.

Fol. 1, recto.

οδεαποκριθεῖςείπεναυτοῖς
 οσπεῖρωντοκαλῶνσπερ
 μαεστῖνοῦστογᾶνοῦ[οδε]
 αγροεστῖνοκόσμοστο[δεκα]
 5 λῶνσπέρμαόγτοιεισιν[οι]
 ἴοιτηςβασιλείας.[ταδε]
 ζιζάνιαεισῖνοιἴοι[τοῦ]
 πονηροῦ· ὁδεεχθρὸς[οσπει]
 ρασαῦταεστῖνοδιάβολος[ο]
 10 δεθερισμὸςσυντέλεια[τοῦ]
 διῶνοςεστῖν· οιδεθερι[σται]
 ἀγγελοῖεσιν· ὡσπεροῦν
 συλλεgetaitαζιζάνια· [και]
 πῦρῖκαίεται· οὔτως[εσται]
 15 εντηςσυντέλειατοῦ[διω]
 νοστότοῦ· ἀποστελεῖοῦς
 τοῦᾶνοῦτοῦσαγγελοῦς[αῦ]
 τοῦκαισυλλέξουσινεκ[της]
 βασιλείαςαυτοῦπαν[τατα]
 20 [εκανδαλακαιτοῦσποιοῦντας]

[Matt. xiii. 37—41.]

No. 8.

Fol. 1, verso.

ΤΗΝΑΝΟΜΙΑΝΚΑΙΒΑΛΟΥΣΙ
 ΛΥΤΟΥΣΕΙΣΤΗΝΚΑΜΙΝΟΝΤΟΥ
 ΠΥΡΟΣΕΚΕΪΕΣΤΑΙΟΚΛΑΥΘΜΟΣ
 ΚΑΙΟΒΡΥΓΜΩΣΤΩΝΟΔΟΝΤΩ
 5 ΤΟΤΕΟΙΔΙΚΑΙΟΙΕΚΛΑΜΨΟΥΣΙ
 ΩΣΟΨΙΟΣΕΝΤΗΒΑΣΙΛΕΙΑ
 ΤΟΥΠΡΩΤΩΝ· ΟΞΩΝΩ
 ΤΑΚΟΥΕΙΝΑΚΟΥΕΤΩ·
 ΠΑΛΙΝΟΜΟΙΑΕΣΤΙΝΗΒΑΣΙΛΕΙΑ
 10 ΤΩΝΟΨΩΝΩΝΘΗΣΑΓΡΩΚΕ
 ΚΡΥΜΜΕΝΩΕΝΤΩΑΓΡΩ·
 ΟΝΕΥΡΩΝΑΝΟΣΕΚΡΥΨΕΝΚ
 ΑΠΟΤΗΣΧΑΡΔΑΥΤΟΥΓΥΓΑΓΕΙ
 ΚΑΙΠΑΝΤΑΟΣΑΧΕΙΠΩΛΕΪΚ
 15 ΑΓΟΡΑΖΕΙΤΟΝΑΓΡΩΝΕΚΕΪΝΟ·
 ΠΑΛΙΝΟΜΟΙΑΕΣΤΙΝΗΒΑΣΙΛΕΙΑ
 ΤΩΝΟΨΩΝΩΝΑΝΩΕΜΠΟΡΩ
 ΖΗΤΟΥΝΤΙΚΑΛΟΨΜΑΡΓΑ
 ΡΙΤΑΣ· ΟΣΕΥΡΩΝΕΝΑΠΟΛΥ
 20 ΤΙΜΟΝΜΑΡΓΑΡΕΪΤΗΝΑΠΕΛ

[Matt. xiii. 41—46.]

No. 8.

Fol. 2, recto.

- ἰάκωβος καὶ ἰωσῆς καὶ σίμων
 καὶ ἰούδας· καὶ αἰαδελφοὶ
 αὐτοῦ οὐχ ἰσάσαι παρῆμ[ῖν]
 εἰς τὴν πόθ' ἐνοῦν τὸ ὑπ[αν]
 5 τὰτάγτα· καὶ ἐσκανδα
 λίζοντο ἐναγῶ· οὐδέ ἴσει
 πεναυτοῖσ' οὐκέστιν προ
 φήτης ἀτιμοεἰμνησθῆ
 πατρίδα αὐτοῦ καὶ ἐν[τῆσιν]
 10 κί' αὐτοῦ καὶ οὐ κεποι[ησεν]
 ἐκεῖ δὲ νῦν ἡμεῖς πολλὰς δια[τῆσιν]
 ἀπιστίας αὐτῶν· ἐνε[κεί]
 νω τῶ καὶ ῥῶν ἠκούσεν[ῆσιν]
 ἄνθρωπος τετραρχῆσθῆσθ[ῆσιν]
 15 ἰγ· καὶ ἐῖπεν τοῖσ' αἰσιν αὐ
 τοῦ· οὗτος ἐστὶν ἰω[άννης]
 βαπτιστῆς· αὐτὸς [ἠγέρθη ἀπο]
 τῶν νεκρῶν· καὶ δι[α] τοῦτο
 αἰδύναμεῖς [ἐνεργούσιν]
 20 [ἐναγῶσ' ἀρῆσθῆσθ]

[Matt. xiii. 55—xiv. 3.]

No. 8.

Fol. 2, verso.

ΤΗΣ ΑΣΤΟΝΙΩΔΑΝΝΗΝΕΔΗ
 ΣΕΝΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΕΘΕΤΟ ΕΝ ΦΥ
 ΛΑΚΗ ΔΙΑ ΗΡΩΔΙΑ ΔΑΤΗ Η ΓΥ
 ΝΑΪΚΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΤΟΥ ΑΔΕΛ
 5 ΦΟΥ ΔΑΥΤΟΥ· ΕΛΕΓΕΝ ΓΑΡ ΑΥ
 ΤΩ ΟΙΩΔΑΝΝΗΣ ΟΥΚ ΕΞΕΣΤΙΝ
 ΣΟΙ ΕΧΕΙΝ ΑΥΤΗΝ· ΚΑΙ ΘΕΛΩ
 ΑΥΤΟΝ ΑΠΟΚΤΕΙΝΑΙ ΕΦΟΒΗ
 ΘΗΤΟΝ ΟΧΛΟΝ ΟΤΙ ΩΣ ΠΡΟΦΗ
 10 ΤΗΝ ΑΥΤΟΝ ΕΪΧΟΝ· ΓΕΝΕ
 ΣΙΩΝ ΔΕ ΑΓΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΗΡΩ
 ΔΟΥ· ΩΡΧΗΣΑΤΟ ΗΘΥΓΑΤΗΡ
 ΤΗΣ ΗΡΩΔΙΑΔΟΣ ΕΝ ΤΩ ΜΕΣΩ
 ΚΑΙ ΗΡΕΣΕΝ ΤΩ ΗΡΩΔΗ· Ο ΘΕ
 15 ΜΕΘΥΡΚΟΩ ΜΟΛΟΓΗΣΕΝ ΑΥ
 ΤΗΝ ΔΟΥΝΑΙ ΔΕ ΔΝΑΙ ΤΗΣ ΧΤΑΙ
 Η ΔΕ ΠΡΟΒΙΒΑΣΘΕΪΣ ΑΥΤΟΥ ΤΗΣ
 ΜΡΣ ΑΥΤΗΣ ΔΟΣ ΜΟΙΦΗΣΙΝ
 [ΩΔΕ] ΕΠΙ ΠΙΝΑΚΙ ΤΗΝ ΚΕ
 20 [ΦΑΛΗΝ.....]

[Matt. xiv. 3—8.]

No. 8.

Fol. 3, recto.

οπέτροσπεριεπάτησενεπι
 ταύδαταελεθεῖνπροστον
 ἰν·βλέπωνδέτονάνεμῶ
 ἴσχυρόνεφοβήθη·καίαρ
 5 ζάμενοςκαταποντίζεσ[θαι]
 ἐκραζενλέγωνκῆσώσον
 με·εγθέωσδεοἷσεκτείνασ
 τηνχείραεπελάβετοαυτοῦ
 καιλέγειαυτῶὀλιγόπιστε
 10 εἰστίεδείστας·καίεμ
 βάντωναυτωνεἰστοπλ[οιῶ]
 ἐκόπασενοάνεμος·οιδέεν
 τωπλοίωελθόντεςπροσε
 κύνησαναυτῶλέγοντες
 15 ἀληθῶσθῷγῆσει·καίδια
 περάσαντεςἤλαθονεπιτῆ
 γηνεἰςγεννησάρετ·καί
 ἐπιγνόντεςαυτονοιῶν
 20 δρεστογτόπογεκείνογ
 .....

[Matt. xiv. 29—35.]

No. 8.

Fol. 3, verso.

περίχωρονεκείνην· και
 προσήνεγκαναυτῶπάν
 ταστογσκακῶσέχοντας· κ
 παρεκάλουναυτῶν· ἵναμό
 5 νονάψωνταιτογκρασπέ
 λογτογῖματίογαγτογ· κ
 οσοιήψαντοδιεσώθησαν
 τοτεπροςέρχονταιτωιγ
 οιαποῖεροςολύμωνγραμ
 10 ματεῖσκαιφαρισάιοιλεγῶ
 τες· διατῖοιμαθηταῖσογπα
 ραβαίνουσιντηνπαράδο
 σιντωνπρεσβυτέρωνογ
 γαρἵπτονταιτασχειράσ
 15 αγτων· ὅτανάρτονεσθίω
 σιν· οδέαποκριθεῖσειπεῖ
 αγτοις· διατῖκαιγμείσπα
 ραβαινετετηνεντο[ληῖ]
 20 τογθγδιατηνπαράδοσιν
 . . . . .

[Matt. xiv. 35—xv. 3.]

No. 8.

Fol. 4, recto.

ρΝΖ εἶπεναγτῶ· φράσονημῖ
 5 ΤΗΝΠΑΡΑΒΟΛῆΝΤΑΥΤΗΝ
 οδεισεῖπεν· ἀκμήνκαιγ
 μεις· ἄσγνετοιεστῆ· ογπω
 5 νοεῖτέοτιπαντοεισπορευ
 ὀμενονειστοστομαειστῆ
 κοιλίανχωρεῖ· καιεισαφε
 δρωνᾶ· εκβάλλεται· ταδεεκ
 πορευόμεναεκτουστόμα
 10 τοσεκτησκαρδίαςεζέρχεται
 κακείνακοινοῖτονανον·
 εκγартησκαρδίας· εζερχον[ται]
 διαλογισμοιπονηροῖ· φό
 νοι· μοιχεῖαι· πορνεῖαι· κ[λο]
 15 παῖ· ψευδομαρτυρία· βλ[αε]
 φημίαι· τάγταεστῖντακ[οι]
 νογντατονανον· τοδεα[νι]
 πτοισχερσῖνφαγεῖν· ογκ[οι]
 νοιτονανον· καιεζελ[θῶ]
 20 ἐκείθενοῖς· ἀνεχωρησεν

[Matt. xv. 15—21.]

No. 8.

Fol. 4, verso.

ΚΑΤΑ

- [ΕΙΣΤΑΜΕΡΗ] ΤΥΡΟΥΚΑΙΣΙΔΩΝΟΣ
 ΚΑΙΙΔΟΥΓΥΝΗΧΑΝΑΝΑΪΑ
 ΑΠΟΤΩΝΟΡΙΩΝΕΚΕΪΝΩΝ
 ΕΞΕΛΘΟΥΣΑΕΚΡΑΓΓΑΣΕΝΑΥΤΩ
 5 ΛΕΓΟΥΣΑΕΛΕΨΟΝΜΕΚΕΥΣ
 ΔΑΔΗΘΥΓΑΤΗΡΜΟΥΚΑΚΩΣ
 ΔΑΙΜΟΝΙΖΕΤΑΙ· ΟΔΕΟΥΚΑ
 [ΠΕΚΡΙΘΗ] ΑΥΤΗΛΟΓΟΝ· ΚΑΙ
 [ΠΡΟΣ] ΕΛΘΟΝΤΕΣΟΙΜΑΘΗΤΑΙ
 10 ΑΥΤΟΥΗΡΩΤΗΣΑΝΑΥΤΟΝ
 ΛΕΓΟΝΤΕΣΑΠΟΛΥΣΟΝΑΥΤῚ
 [ΟΤΙΚ] ΡΑΖΕΙΟΠΙΣΘΕΝΗΜΩΝ
 [ΟΔΕ] ΑΠΟΚΡΙΘΕΙΣΕΙΠΕΝΟΥΚΑ
 [ΠΕΣ] ΤΑΛΗΝΕΙΜΗΕΙΣΤΑΠΡΟ
 15 ΒΑΤΑΤΑΔΑΠΟΛΩΛΥΤΑΟΪΚΟΥ
 [ΗΛ] ΗΔΕΠΡΟΣΕΛΘΟΥΣΑΠΡΟ
 ΣΕΚΥΝΗΣΕΝΑΥΤῶΛΕΓΟΥΣΑ
 [ΚΕΒ] ΟΝΘΕΙΜΟΙ· ΟΔΕΑΠΟΚΡΙΘΗΣ
 .....
 20 .....

[Matt. xv. 21—26.]

No. 9.

(Recto.)

	Col. 1.	Col. 2.
	.....	...
	ΤΙΜΟΝΜΑΡΓΑΡΙΤΗΝ	...
	ΑΠΕΛΘΩΝΠΕΠΡΑΚΕ	...
	ΠΑΝΤΑΘ̄ΣΑΕΙΧΕΝ	...
	ΚΑΙΗΓΟΡΑΣΕΝΑΥΤΟΝ	...
5	ΠΑΛΙΝΟΜΟΪΔ̄ΕΣΤΙΝ	...
	ἩΒΑΣΙΛΕΙΑΤΩΝΟΥ	...
	ΝΩΝ·ΣΑΓΙΝΗΒΛΗ	Arabic
	ΘΕΙΣΑΕΙΣΤΗΝΘΑΛΑΣ	...
	ΣΑΝ·ΚΑΙΕΚΠΑΝΤΟΣ	...
10	[ΓΕΝΟΥΣΣΥΝΑΓΑΓΟΥ]	...
	ΣΑ·ΗΝΟΤΕΕΠΛΗΡΩ	...
	ΘΗ·ΑΝΑΒΙΒΑΣΑΝΤΕΣ	...
	ΕΠΙΤὸΝΑΙΓΙΑΛΟΝ.	...
	ΚΑΙΚΑΘΗΣΑΝΤΕΣ	...
15	ΣΥΝΕΛΕΞΑΝΤΑΚΑ	...
	ΛΑΕΙΣΑΓΓΙΑ·ΤΑΔΕ	...
	ΣΑΠΡΑΞ̄ΞΩΕΒΑΛΩ̄·	...

[Matt. xiii. 46—48.]

No. 9.

(Verso.)

Col. 1.	Col. 2.
.....	.....
[ΟΥΤΩ]ΣΕΣΤΑΙΕΝΤΗ	.....
[Σ]ΥΝΤΕΛΕΪΑΤΟΥΑΙΩ	يكون في انتصا
ΝΟΣΤΟΥΤΟΥ·ΕΞΕ	[هذا] العالم
5 ΛΕΥΣΟΝΤΑΙΟΙΑΓ	الملا . . .
ΓΕΛΟΙΚΑΪἌΦΟΡΙΘΥ	فيذفرزوف . . .
ΣΙΝΤΟΥΣΠΟΝΗΡΟΥΣ	الاشار من بين
ΕΚΜΕΣΟΥΤΩΝΔΙ	. . . . . الا
Κ]ΑΙΩΝΚΑΙΒΑΛΟΫΣΙ	ويلقو هم
10 [ΑΥΤΟΥΣ]ΕΙΣΤΗΝΚΑ	. . . . .
[ΜΙΝΟΝΤΟΥΠΥΡΟΣ]	. . . . .
ΕΚΕΙΕΣΤΑΙΟΚΛΑΥ	. . . . .
ΘΜὸΣΚΑΙΟΒΡΥΓΜὸΣ	البكا وصرير
Τ]ΩΝὸΔΟΝΤΩΝ	الا سناز
15 ΛΕ]ΓΕΙΑΥΤΟἸΣὸἸ̄·	وقال لهم يسوع
ΣΥΝΗΚΑΤΕΤΑΥΤΑ	مهتم هذا كله
ΠΑΝΤΑ·ΛΕΓΟΥ	فقالوا
ΣΙΝΑΥΤῶ·ΝΑἰ̄Κῆ·	له نعم يا[رب]
ΟΔΕΕἰΠΕΝΑΥΤΟΙΣ·	وهو قال لهم

[Matt. xiii. 49—52.]

No. 10.

Fol. 1, recto.

	Col. 1.	Col. 2.
	σενεγθεωσ	καϊσυναρ[ει]
	πορευθεισ	μεταγτων
	δεοταπεν	λογον· και
	τεταλανταλα	πρ[οσε]ληθ[ω]
5	βωνειργασα	οταπεντε
	τοεναγτοισ	ταλανταλαβω
	καιεκερδη	προσνηεγ
	σεναλλαπε	κεναλλαπεν
	τεωσ[αγτωσ]	τεταλανταλε
10	καιοταδγο	γωνκεπεν
	εκερδηςεν	τεταλанта
	καιαγτοσαλ	μοιπαρεδω
	λαδγο· οδε	κασιδεαλλα
	[τοεν]λαβων	πεντεταλα
15	απελθωνω	ταεκερδηςα
	ρυZenενη	επαγτοισ·
	γηκκιαπεκρυ	εφηαγτω
	ψεντοαργυ	οκυριοσαγ
	ριοντογκυ	τογευδογλε
20	ριογδγτογ	αγαθεκαιπι
	μεταδεπο	στεεπολιγα
	λγνηχρονω	ηπιστοσ
	ερχεταιοκγ	επιπολλων
	ριοστωνδου	σεκαταστησω
25	λωνεκεινω	εισελθεισ

[Matt. xxv. 15—21.]

No. 10.

Fol. 1, verso.

	Col. 1.	Col. 2.
	ΤΗΝΧΑΡΑΝ	ΤΑΛΑΝΤΟΝΕΙ
	ΤΟΥΚΥΡΙΟΥ	ΛΗΦΩΣΕΙ
	ΣΟΥ· ΠΡΟΣ	ΠΕΝΚΕΕΓΝΩ
	ΕΛΘΩΝΔΕΚΑΙ	ΣΕΟΤΙΣΚΛΗ
5	ΟΤΑΔΥΟΤΑΛΔ	ΡΟΣΕΙΑΝΘΡΩ
	ΤΑΕΙΠΕΝΚΕ	ΠΟΣΘΕΡΙΖΩ
	ΔΥΟΤΑΛΑΝΤΑ	ΟΠΟΥΟΥΚΕ
	ΜΟΙΠΑΡΕΔΩ	ΣΠΙΡΑΣΚΑΙΣΥ
	ΚΑΣΕΙΔΕΑΛΛΑ	ΝΑΓΩΝΟΘΕ
10	ΔΥΟΤΑΛΑΝΤΑ	ΟΥΔΙΕΣΚΟΡ
	ΕΚΕΡΔΗΣΑΕ	ΠΙΣΑΣΚΑΙΦΟ
	ΠΑΥΤΟΙΣΕ	ΒΗΘΕΙΣΑΠΕΛ
	ΦΗΑΥΤΩ	ΘΩΝΕΚΡΥ
	ΚΥΡΙΟΣΑΥΤΟΥ	ΨΑΤΟΤΑΛΑΝ
15	ΕΥΔΟΥΛΕΑΓΑ	ΤΟΝΣΟΥΕΝ
	ΘΕΚΑΙΠΙΣΤΕ	ΤΗΓΗΕΙΔΕΕ
	ΕΠΙΟΛΙΓΑΝΣ	ΧΕΙΣΤΟΣΟΝ
	ΠΙΣΤΟΣΕΠΙ	ΑΠΟΚΡΙΘΕΙΣ
	ΠΟΛΛΩΝΣΕ	ΔΕΟΚΥΡΙΟΣ
20	ΚΑΤΑΣΤΗΣΩ	ΑΥΤΟΥΕΙΠΕ
	ΕΙΣΕΛΘΕΕΙΣ	ΑΥΤΩΠΟΝΗ
	ΤΗΝΧΑΡΑΝΤΟΥ	ΡΕΔΟΥΛΕΚΑΙ
	ΚΥΡΙΟΥΣΟΥ	ΟΚΝΗΡΕ· Η
	ΠΡΟΣΕΛΘΩ	ΔΕΙΣΟΤΙΘΕ
25	ΔΕΚΑΙΟΤΟΕ	ΡΙΖΩΠΟΥ

[Matt. xxv. 21—26.]

No. 10.

Fol. 2, recto.

	Col. 1.		Col. 2.
	ουκ εσπιρα		και ο χειρα
	και σιναγω		θησεται ια παγ
	οθινο γδιε		του.
	σκορπισα	$\overline{\text{cōB}}$	Και τον αχρι
5	εδειουνσε		ονδουλον
	βαλειντο αρ		εκβαλειται εις
	γυριονμου		το σκοτο στο
	τοι στραπε		εζωτερον
	ζιταισ και ελ		εκειεσται ο
10	θωνεγωε		κλαυθμος και
	κομισαμην		οβρυγμος
	αντοεμον		των οδοντων
	συνητοκω	$\overline{\text{cōΓ}}$	Οταν δε εελθη
	αρατεογνα		ογιου στο γα
15	παυτογτο		θρωπογεν
	ταλαντον και		τη δοζη αυτου
	δοτετωεχθ		και παντες
	τιτα δε κατα		οιαγγελοιμε
	λанта		ταυτογτοτε
20	$\overline{\text{cōΔ}}$ Τω γα ρεχον		καθιση επι
	τι παντιδο		θρονονδο
	θησεται και		ξησαυτου και
	περισσευθη		συναχθησθ
	σεται ια ποδε		ται εμπροσθ [ε]
25	του μνηχθ		αυτου παντ [α]
	τοσ		

[Matt. xxv. 26—32.]

No. 10.

Fol. 2, verso.

	Col. 1.	Col. 2.
	ΤΑΕΘΝΗΚΑΙ	ΑΠΟΚΑΤΑΒΟ
	ΑΦΟΡΙΣΕΙΑΥ	ΛΗΣΚΟΣΜΟΥ
	ΤΟΥΣΑΠΑΛΛΗ	ΕΠΙΝΑΣΑΓΑΡ
	ΛΩΝΩΣΠΕΡ	ΚΑΙΕΔΩΚΑΤΕ
5	ΟΠΟΙΜΗΝΑ	ΜΟΙΦΑΓΕΙΝ
	ΦΟΡΙΖΕΙΤΑΠΡΟ	ΕΔΙΨΗΣΑΚΑΙ
	ΒΑΤΑΑΠΟΤΩ	ΕΠΟΤΙΣΑΤΕ
	ΕΡΙΦΩΝΚΑΙ	ΜΕΞΕΝΟΣΗ
	ΣΤΗΣΕΙΤΑ	ΜΗΝΚΑΙΣΥ
10	ΜΕΝΠΡΟΒΑ	ΗΓΑΓΕΤΕΜΕ
	ΤΑΕΚΔΕΞΙΩ	ΓΥΜΝΟΣΚΑΙ
	ΑΥΤΟΥΤΑΔΕ	ΠΕΡΙΕΒΑΛΕ
	ΕΡΙΦΙΔΕΞΕΥ	ΤΑΙΜΕΝΣΘΕ
	ΩΝΥΜΩΝ·	Ν[ΗΣΑΚΑΙ]ΕΠΕ
15	ΤΟΤΕΕΡΕΙΟ	ΣΚΕΨΑΣΘΑΙΜΕ
	ΒΑΣΙΛΕΥΣΤΟΙΣ	ΕΝΦΥΛΑΚΗ
	ΕΚΔΕΞΙΩΝ	ΗΜΗΝ[ΚΑΙΗΛ]
	ΑΥΤΟΥΔΕΥΤΕ	ΘΑΤΑΙΠΡΟΣΜΕ
	ΟΙΕΥΛΟΓΗΜΕ	ΤΟΤΕΑΠΟΚΡΙ
20	ΝΟΙΤΟΥΠΡΕ	ΘΗΣΟΝΤΑΙΑΥ
	ΜΟΥΚΛΗΡΟ	ΤΩΟΙΔΙΚΑΙΟΙ
	ΝΟΜΗΣΑΤΑΙ	ΛΕΓΟΝΤΕΣΚΕ
	ΤΗΝΗΤΟΙΜΑ	ΠΟΤΕΕΙΔΟΜΕ
	ΣΜΕΝΗΝΥ	ΣΕΠΙΝΩΝΤΑ
25	ΜΙΝΒΑΣΙΛΙΑΝ	ΚΑΙΕΘΡΕΨΑΜΕ

[Matt. xxv. 32—37.]

No. 10.

Fol. 3, recto.

	Col. 1.	Col. 2.
	τωναζυμῶ	καινητοιμα
	προκληθῶ	σαντο[πασχα]
	οιμαθῆται	Οψιαςδεγε
	τωιγλεγον	νομενησα
5	τεςπογθε	νεκειτομε
	λεισετοιμα	τατωνδωδε
	σωμενσο[ι]	καμαθῆτῶ
	φαγειντοπα	αυτουκαιεσθι
	σχα[οδεειπε]	οντωναυτῶ
10	υπαγετεεις	ειπεναμην
	τηνπολιν	λεγωυμιν
	προστονδι	οτιεισεζυ
	νακαι[ειπατε]	μωνπαρω
	αυτωοδιδα	σειμε
15	καλοςλεγει	καιλυπουμε
	οκαιροσμου	νοισφοδρα
	εγγυσεστι	ηρξαντολε
	προσσεποι	γειναυτωε
	ωτοπασχα	κασοσαυτῶ
20	μετατωνμα	μητιεγωει
	θητωνμου	μικε
	καιεποιнсδ	Οδεαποκρι
	οιμαθῆται	θεισειπεν
	ωσσυμετα	οεμβαψας
25	zenaytoic	μετεμουτη
		χειρα

[Matt. xxvi. 17—23.]

No. 10.

Fol. 3, verso.

	Col. 1.	Col. 2.
	ΕΝΤΩΤΡΥΒΛΙ	ΜΙΡΑΒΒΕΙΛΕ
	ΩΟΥΤΟΣΕΜΕ	ΓΕΙΑΥΤΩΣΥ
	ΠΑΡΑΔΩΣΕΙ	ΕΙΠΑΣ
	ΟΜΕΝΥΙΟΣ	ΕΣΘΙΟΝΤΩΝ
5	ΤΟΥΑΝΘΡΩ	ΔΕΑΥΤΩΝΛΑ
	ΠΟΥΥΠΑΓΕΙ	ΒΩΝΟΙΤΑΡ
	ΚΑΘΩΣΓΕΓΡΑ	ΤΟΝΚΑΙΕΥΛΟ
	ΠΤΑΙΠΕΡΙΑΥ	ΓΗΣΑΣΕΚΛΑ
	ΤΟΥ	ΣΕΝΚΑΙΕΔΙΔΟΥ
10	ΟΥΔΙΔΕΤΩ	ΤΟΙΣΜΑΘΗΤΑΙΣ
	ΑΝΘΡΩΠΩ	ΚΑΙΕΙΠΕΝΛΑ
	ΕΚΕΙΝΩΔΙΟΥ	ΒΕΤΕΦΑΓΕΤΕ
	ΟΥΙΟΣΤΟΥ	ΤΟΥΤΟΕΣΤΙ
	ΑΝΘΡΩΠΟΥ	ΤΟΣΩΜΑΜΟΥ
15	ΠΑΡΑΔΙΔΟΤΑΙ	ΚΑΙΛΑΒΩΝΠΟ
	ΚΑΛΟΝΗΝΑΥ	ΤΗΡΙΟΝΚΑΙΕΥ
	ΤΩΕΙΟΥΚΕ	ΧΑΡΙΣΤΗΣΑΣ
	ΓΕΝΝΗΘΗΟ	ΕΔΩΚΕΝΑΥ
	ΑΝΘΡΩΠΟΣ	ΤΟΙΣΛΕΓΩΝ
20	ΕΚΕΙΝΟΣ	ΠΙΕΤΕΕ[Ξ]ΑΥ
	ΑΠΟΚΡΙΘΕΙΣ	ΤΟΥΠΑΝΤΕΣ
	ΔΕΙΟΥΔΑΣΟ	[ΤΟΥΤ]ΟΓΑΡΕ
	ΠΡΟΔΙΔΟΥΣ	[ΣΤΙΤΟ]ΑΙΜΑ
	ΑΥΤΟΝΕΙΠΕ	ΜΟΥΤΟΤΗΣ
25	ΜΗΤΙΕΓΩΕΙ	[ΚΑΙΝΗΣ]ΔΙΑΘΗ
		ΚΗΣ

[Matt. xxvi. 23—28.]

No. 10.

Fol. 4, recto.

	Col. 1.	Col. 2.
	το περι πολ	τεςυμωνσκᾱ
	λωνεκχυν	δαλιςθησε
	νομενον	σθαιενομοι
	εισαφεςιν	εντηνυκτι
5	αμαρτιων	ταυτη·
	λεγωδεγμῑ	скз Γεγραπταιγαρ
	οτιογμηπι	παταζωτον
	ωαπαρτιεκ	ποιμενακαι
	τουτουτογ	ταπροβατα
10	γεννηματος	τηςποιμνης
	τηςαμπελογ	διασκορπι
	εωστηση	σθιςονται·
	μεрасεκει	с[κн] Μεταδετοε
	νησοταναγ	герθηнаιμε
15	τοπινωμε	προαζωγμας
	θυμωνκαι	ειστηνηγαλι
	νονεντηβα	λαιαν· απο
	σιλειατογπα	κριθειςδεο
	τροсμογ	петросει
20	Καιγμνηс̄α	πенаγτω
	тесе̄ζηλθ̄ο	ειπαντες
	ειστοροс	сκανδαλιςθη
	τωνελαιω·	сονταιενσοι
	Τοτελεγειαγ	εγωγδεπο
25	τοιςοιςπαν	тесκανδαλι

[Matt. xxvi. 28—33.]

No. 10.

Fol. 4, verso.

	Col. 1.	Col. 2.
	σθησμαιε	Και λεγει τοις
	φηαγτωοις	μαθηταις
	αμνηλεγω	καθισαταιαυ ✓
	σοιοτιενταυ	τογεωσαν
5	τητηνηκτι	απεθωνε
	πριναλεκτο	κειπροσευ
	ραφωνησαι	ζωμαικαιπα
	τρεισμεαπαρ	ραλαβωντω
	νηση	πετρονκαι
10	λεγειαγτωο	τουσδγού
	πετροσεαν	ιουσζεβεδαι
	[δενμε]συν	ογνηζατο
	σοιαποθανει	λυπεισθαι
	ογμησεαπαρ	καιαδημο
15	[νησ]ομαι	νειν·
	Ομοιωσδε	Τοτελεγειαυ
	καιπαντες	τοιοισπε
	οιμαθηταιει	ριλυποσεστι
	πον·	ηψυχημου
20	Τοτεερχεται	εωσθανατου
	μεταγτων	μειναταιω
	οισεισχωρι	δεκαιγρηγο
	ονλεγομε	ρειταιμετε
	νονγεθση	μου·
25	μανει	Καιπροσελ

[Matt. xxvi. 33—39.]

No. 10.

Fol. 5, verso.

	Col. 1.	Col. 2.
	ΠΟΛΙΝΑΠΗΓ	ΠΙΣΟΜΕΝΑΥ
	ΓΙΛΑΝΤΟΙΣΑΡ	ΤΟΝΚΑΙΥΜΑΣ
	ΧΙΕΡΕΥΣΙΝ	ΑΜΕΡΙΜΝΟΥΣ
	ΑΠΑΝΤΑΤΑΓΕ	ΠΟΙΗΣΟΜĒ ·
5	ΝΟΜΕΝΑ · ΚΑΙ	ΟΙΔΕΛΑΒΟΝΤΕΣ
	ΣΥΝΑΧΘΕΝ	ΤΑΑΡΓΥΡΙΑΕ
	ΤΕΣΜΕΤΑΤĀ	ΠΟΙΗΣΑΝΩΣ
	ΠΡΕΣΒΥΤΕ	ΕΔΙΔΑΧΘΗΣĀ ·
	ΡΩΝΣΥΜΒΟΥ	ΚΑΙΔΙΕΦΗΜΙ
10	ΛΙΟΝΤΕΛΑΒŪ	ΣΘΗΟΛΟΓΟΣ
	ΤΕΣΑΡΓΥΡΙΑ	ΟΥΤΟΣΠΑΡΑ
	ΙΚΑΝΑΕΔΩΚĀ	ΙΟΥΔΑΙΟΙΣΜΕ
	ΤΟΙΣΣΤΡΑΤΙ	ΧΡΙΤΗΣΣΗΜΕ
	ΩΤΑΙΣΛΕΓΟΝ	ΡΟΝ · ΟΙΔΕΕΝ
15	ΤΕΣΕΙΠΑΤΕ	ΔΕΚΑΜΑΘΗΤΑΙ
	ΟΤΙΟΙΜΑΘΗ	ΕΠΟΡΕΥΘΗ
	ΤΑΙΔΥΤΟΥΕΛ	ΣΑΝΕΙΣΤΗΝ
	ΘΟΝΤΕΣΝΥ	ΓΑΛΙΛΑΙΑΝΕΙΣ
	ΚΤΟΣΕΚΛΕΨĀ	ΤΟΟΡΟΣΟΥΕ
20	ΔΥΤΟΝΗΜŪ	ΤΑΞΑΤΟΥΛΤΟΙΣ
	ΚΟΙΜΩΜΕΝŪ	ΟΪΣΚΑΙΕΙΔΟΝ
	ΚΑΙΕΑΝΑΚΟΥ	ΤΕΣΑΥΤΟΝΠΡΟΣ
	ΣΘΗΤΟΥΤΟ	ΕΚΥΝΗΣΑΝ
	ΕΠΙΤΟΥΗΓΕ	ΔΥΤΟΝΟΙΔΕΕ
25	ΜΟΝΟΣΗΜΕΙΣ	ΔΙΣΤΑΣΑΝΚΑΙ

[Matt. xxviii. 11—17.]

No. 10.

Fol. 5, recto.

	Col. 1.	Col. 2.
	ΠΡΟ <u>Σ</u> ΕΛΘΩ	ΤΟΥ <u>Δ</u> ΙΩ <u>Ν</u> Ο <u>Σ</u>
	Ο <u>Ι</u> Σ <u>Ε</u> ΛΛΗ <u>Σ</u> Ε <u>Ν</u>	> > > > > >
	ΔΥ <u>Τ</u> Ο <u>Ι</u> Σ <u>Ε</u> Γ <u>Ω</u>	> > > > > >
	Ε <u>Δ</u> Ο <u>Θ</u> Η <u>Μ</u> Ο <u>Ι</u>	
5	Π <u>Α</u> Σ <u>Δ</u> Ε <u>Ξ</u> ΟΥ <u>Σ</u> Ι	~ ~ ~
	Δ <u>Ε</u> ΝΟΥ <u>Ρ</u> Α <u>Ν</u> Ω	ΕΥ <u>Α</u> Γ <u>Γ</u> Ε <u>Λ</u> Ι
	Κ <u>Α</u> Ι <u>Ε</u> Π <u>Ι</u> Γ <u>Η</u> Σ·	Ο <u>Ν</u> Κ <u>Α</u> Τ <u>Α</u>
	Π <u>Ο</u> Ρ <u>Ε</u> Υ <u>Θ</u> Ε <u>Ν</u> Τ <u>Ε</u> Σ	Μ <u>Α</u> Τ <u>Θ</u> Α <u>Ι</u>
	Ο <u>Υ</u> Ν <u>Μ</u> Α <u>Θ</u> Η <u>Τ</u> Ε <u>Υ</u>	Ο <u>Ν</u>
10	Σ <u>Α</u> Τ <u>Α</u> Ι <u>Π</u> Α <u>Ν</u> Τ <u>Α</u>	~ ~ ~
	Τ <u>Α</u> Ε <u>Θ</u> Ν <u>Η</u> Β <u>Α</u> Π <u>Τ</u> Ι	
	Ζ <u>Ο</u> Ν <u>Τ</u> Ε <u>Σ</u> Δ <u>Υ</u> Τ <u>Ο</u> Υ <u>Σ</u>	
	Ε <u>Ι</u> Σ <u>Τ</u> Ο <u>Ο</u> Ν <u>Ο</u> Μ <u>Α</u>	
	Τ <u>ΟΥ</u> Π <u>Ρ</u> Ο <u>Κ</u> Α <u>Ι</u> Τ <u>ΟΥ</u>	
15	Υ <u>Ϊ</u> ΟΥ <u>Κ</u> Α <u>Ι</u> Τ <u>ΟΥ</u>	
	Α <u>Γ</u> ΙΟΥ <u>Π</u> Ν <u>Ο</u> Σ·	
	Δ <u>Ι</u> Δ <u>Α</u> Σ <u>Κ</u> Ο <u>Ν</u> Τ <u>Ε</u> Σ	
	Α <u>Υ</u> Τ <u>ΟΥ</u> Σ <u>Τ</u> Η <u>Ρ</u> Ε <u>Ι</u>	
	Π <u>Α</u> Ν <u>Τ</u> Α <u>Ο</u> Σ <u>Δ</u> Ε	
20	Ε <u>Τ</u> Ι <u>Λ</u> Α <u>Μ</u> Η <u>Ν</u> Υ	
	Μ <u>Ι</u> Ν· <u>Κ</u> Α <u>Ι</u> Η <u>Δ</u> ΟΥ	
	Ε <u>Γ</u> Ω <u>Μ</u> Ε <u>Θ</u> Υ <u>Μ</u> Ω	
	Ε <u>Ι</u> Μ <u>Ι</u> Π <u>Α</u> Σ <u>Α</u> Σ <u>Τ</u> Α <u>Σ</u>	
	Η <u>Μ</u> Ε <u>Ρ</u> Α <u>Σ</u> Ε <u>Ω</u> Σ	
25	Τ <u>Η</u> Σ <u>Σ</u> Υ <u>Ν</u> Τ <u>Ε</u> Λ <u>Ι</u>	
	Α <u>Σ</u>	

[Matt. xxviii. 18—fin.]

No. 10.

Fol. 6, recto.

	Col. 1.	Col. 2.
	ΕΝΣΟΙΕΥΔΟ	ΟΤΙΠΕΠΛΗ
	ΚΗΣΑ·	ΡΩΤΑΙΟΚΑΙ
ε̄	Καῑε̄ῡστο	ΡΟΣ[ΚΑΙΗΓΓΙ]
	ΠΝΑΔΥΤΟΝ	ΚΕΝΗΒΑΣΙΛΕΙ
5	ΕΚΒΑΛΛΕΙΕΙΣ	ΑΤΟΥΘΥΜΕ
	ΤΗΝΕΡΗΜΩ	ΤΑΝΟΕΙΤΑΙΚΑΙ
	ΚΑΙΗΝΕΚΕΙ	ΠΙΣΤΕΥΕΤΑΙ
	ΕΝΤΗΕΡΗΜΩ	ΕΝΤΩΕΥΔΓ
	ΗΜΕΡΑΣΤΕΣ	ΓΕΛΙΩ·
10	СΕΡΑΚΟΝΤΑ	ΠΕΡΙΠΑΤΩ
	ΠΕΙΡΑΖΟΜΕ	ΔΕΠΑΡΑΤΗΝ
	ΝΟΣΥΠΟΤΟΥ	ΘΑΛΑΣΣΑΝΤΗΣ
	ΣΑΤΑΝΑΚΑΙΗ	ΓΑΛΙΛΑΙΑΣΕΙ
	ΜΕΤΑΤΩΝΘΗ	ΔΕΝΣΙΜΩΝΑ
15	ΡΙΩΝΚΑΙΑΓ	ΚΑΙΑΝΔΡΕΑΝ
	ΓΕΛΟΙΔΙΗΚΟ	ΤΟΝΑΔΕΛΦΩ
	ΝΟΥΝΔΥΤΩ·	ΑΥΤΟΥΤΟΥΣΙ
	Μετᾱδετο̄πα	ΜΩΝΟΣΑΜ
	ραδο̄θη̄ναι	ΦΙΒΑΛΛΟΝΤΑΣ
20	ΤΟΝΙΩΔΑΝΝΗΝ	ΑΜΦΙΒΛΗΝΣΤΡΩ
	ΗΛΘΕΝΙΣΚΗ	ΕΝ[ΤΗ]ΘΑΛΑΣ
	ΡΥΣΣΩΝΤΟ	Σ[Η]ΗΣΑΝΓΑΡ
	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	ΔΛΙΕΙΣ·
	ΤΗΣΒΑΣΙΛΕΙ	Τ̄ Καῑῑε̄π̄ε̄ν̄ᾱυ
25	ΑΣΤΟΥΘΥΛΕ	ΤΟΙΣΟΙΣΔΕΥΤΕ
	ΓΩΝ	

[Mark i. 11—17.]

No. 10.

Fol. 6, verso.

	Col. 1.	Col. 2.
	ΟΠΙΣΩΜΟΥ	ΚΑΙ ΔΦΕΝΤΕΣ
	ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΩ	ΤΟΝ ΠΡΑΔΥΤΩ
	ΥΜΑΣ ΓΕΝΕ	ΖΕ ΒΕΔΔΙΟΝ
	ΣΘΑΙ ΔΛΙΕΙΣ	ΕΝ ΤΩ ΠΛΟΙ
5	ΑΝΘΡΩΠΩ	Ω ΜΕΤΑ ΤΩΝ
	ΚΑΙ ΕΥΘΕΩΣ	ΜΙΣΘΩ ΤΩΝ
	ΑΦΕΝΤΕΣΤΑ	ΑΠΗΛΘΟΝΟ
	ΔΙΚΤΥΔΑΥΤΩ	ΠΙΣΩ ΑΥΤΟΥ
	Η ΚΟΛΟΥΘΗ	ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΟΡΕΥ
10	ΣΑΝ ΑΥΤΩ	ΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΚΑ
	ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΣΕ	ΠΕΡΝΑΟΥΜ
	ΚΙΘΕΝΟΛΙΓΩ	ΚΑΙ ΕΥΘΕΩΣ
	ΪΔΕΝΙΑ ΚΩΒΩ	ΤΟΙΣ ΚΑΒΒΑΣΙ
	ΤΟΝ ΤΟΥ ΖΕ	ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥ
15	ΒΕΔΔΙΟΥ ΚΑΙ	ΝΑ ΓΩ ΓΗΝΕ
	ΙΩΑΝΝΗΝ	ΔΙΔΑΣΚΕΝ
	ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΩ	ΚΑΙ ΕΞ ΕΠΛΗΣ
	ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΑΥ	ΣΟΝ ΤΟ ΕΠΙ
	ΤΟΥΣ ΕΝ ΤΩ	ΤΗ ΔΙΔΑΧΗ ΑΥ
20	ΠΛΟΙΩ ΚΑΤΑΡ	ΤΟΥ ΗΝ ΓΑΡ ΔΙ
	ΤΙΖΟΝΤΑΣΤΑ	ΔΑΣΚΩΝ ΑΥ
	ΔΙΚΤΥΔΑΥΤΩ	ΤΟΥ ΣΩΣΕΞΟΥ
	ΚΑΙ ΕΥΘΕΩΣ	ΣΙΑΝΕΧΩΝ
25	ΕΚΑΛΕΣΕΝ ΑΥ	ΚΑΙ ΙΟΥΧΩΣ
	ΤΟΥΣ	

[Mark i. 17—22.]

No. 10.

Fol. 7, recto.

	Col. 1.	Col. 2.
	ΑΓΝΑΦΟΥΕ	ΤΕΟΝ·
	ΠΙΡΑΠΤΕΙΕΠΙ	ΚΑΙΕΓΕΝΕΤΟ
	ΙΜΑΤΙΩΠΑΛΔΑΙ	ΠΑΡΑΠΟΡΕΥ
	ΩΕΙΔΕΜΗΑΙ	ΕΣΘΑΙΑΥΤΟΝ
5	ΡΕΙΤΟΠΛΗΡΩ	ΤΟΙΣΣΑΒΒΑΣΙ
	ΜΑΔΠΑΥΤΟΥ·	ΔΙΑΤΩΝΣΠΟ
	ΤΟΚΑΙΝΟΝΤΟΥ	ΡΙΜΩΝΚΑΙΗ[Ρ]
	ΠΑΛΔΑΙΟΥΚΑΙ	ΞΑΝΤΟΟΙΜΑ
	ΧΕΙΡΟΝΣΧΙ	ΘΗΤΑΙΑΥΤΟΥ
10	ΣΜΑΓΙΝΕΤΑΙ	ΟΔΟΝΠΟΙΕΙΝ
	ΚΑΙΟΥΔΕΙΣ	ΤΙΛΛΟΝΤΕΣ
	ΒΑΛΛΕΙΟΙΝΘ	ΤΟΥΣΣΤΑΧΥ
	ΝΕΟΝΕΙΣΑ	ΔΣΚΑΙΟΙΦΑ
	ΣΚΟΥΣΠΑΛΔΑΙ	ΡΙΣΑΙΟΙΕΛΕ
15	ΟΥΣΕΙΔΕΜΗ	ΓΟΝΑΥΤΩΙ
	ΡΗΣΣΕΙΟΙ	ΔΕΤΙΠΟΙΟΥ
	ΝΟΣΟΝΕΟΣ	ΣΙΝΤΟΙΣΣΑΒ
	ΤΟΥΣΑΚΟΥΣ	ΒΑΣΙΝΟΟΥΚΕ
	ΚΑΙΟΙΝΟΣ	ΞΕΣΤΙΝΚΑΙΑΥ
20	ΕΚΧΕΙΤΑΙΚΑΙ	ΤΟΣΕΛΕΓΕΝ
	ΟΙΑΣΚΟΙΑΠΟ	ΑΥΤΟΙΣΟΥΔΕ
	ΛΟΥΝΤΑΙΑΛΛΑ	ΠΟΤΕΑΝΕΓΝΩ
	ΟΙΝΟΝΝΕΘ	ΤΕΤΙΕΠΟΙΗ
	ΕΙΣΑΚΟΥΣ	ΣΕΝΔΔΔ·ΟΤΕ
25	ΚΑΙΝΟΥΣΒΛΗ	ΧΡΕΙΑΝΕΣΧΕ

[Mark ii. 21—25.]

No. 10.

Fol. 7, verso.

	Col. 1.	Col. 2.
	ΚΑΙ ΕΠΙΝΑΣΕ	ΔΙΑ ΤΟ ΣΑΒΒΑ
	ΑΥΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ	ΤΟΝ [ΩΣΤΕ]
	ΜΕΤΑΥΤΟΥ	ΚΕΣΤΙΝΟ
	ΠΩΣ ΕΙΣ ΗΛ	ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΑΝ
5	ΘΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ	ΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ
	ΟΙΚΟΝ ΤΟΥ	ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ
	ΘΥΓΕ ΠΙΔΙΑΘΑΡ	ΚΑΙ ΕΙΣ ΗΛΘΕΝ
	ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕ	ΠΑΛΙΝ ΕΙΣ ΤΗ
	ΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ	ΣΥΝΑΓΩΓΗΝ
10	ΑΡΤΟΥΣ ΤΗΣ	ΚΑΙ ΗΝ ΕΚΕΙ
	ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ	ΑΝΘΡΩΠΟΣ
	ΕΦΑΓΕΝ ΟΥΣ	ΕΞΗΡΑΜΜΕ
	ΟΥΚ ΕΞΕΣΤΙΝ	ΝΗΝ ΕΧΩΝ
	ΦΑΓΕΙΝ· ΕΙ	ΤΗΝ ΧΕΙΡΑ ΚΑΙ
15	ΜΗΤΟΙΣΙ ΕΡΕΥ	ΠΑΡΕΤΗΡΟΥΝ
	ΣΙΝ ΚΑΙ ΕΔΩ	ΤΟ ΑΥΤΟΝ ΕΙ
	ΚΕΝ ΚΑΙ ΤΟΙΣ	ΤΟΙΣ ΣΑΒΒΑΣΙ
	ΣΥΝΑΥΤΩ	ΘΕΡΑΠΕΥΣΕΙ
	ΟΥΣΙΝ·	ΑΥΤΟΝ ΙΝΑ ΚΑ
20	ΚΑΙ ΕΛΕΓΕΝ	ΤΗ ΓΟΡΗΣΩ
	ΑΥΤΟΙΣ ΤΟ ΣΑΒ	ΣΙΝ ΑΥΤΟΥ
	ΒΑΤΟΝ ΔΙΑ ΤΩ	ΚΑΙ ΕΓΕΙΤΩ
	ΑΝΘΡΩΠΩΝ	ΑΝΘΡΩΠΩ
	ΕΓΕΝΕΤΟ ΚΑΙ	ΤΩ ΕΞΗΡΑΜ
25	ΟΥ [ΧΟΑΝΟΣ]	ΜΕΝ ΗΝ ΕΧΩ
		ΤΙ

[Mark ii. 25—iii. 3.]

No. 10.

Fol. 8, recto.

	Col. 1.	Col. 2.
	ΙΣΧΥΡΟΥΕΙΣ	ΑΦΕΣΙΝΕΙΣ
	ΕΛΘΩΝΕΙΣ	ΤΟΝΑΙΩΝΑ
	ΤΗΝΟΙΚΙΑΝ	ΑΛΛΕΝΟΧΟΣ
	ΑΥΤΟΥΔΙΑΡ	ΕΣΤΙΝΑΙΩ
5	ΠΑΣΑΙΕΑΝΜΗ	ΝΙΟΥΚΡΙΣΕ
	ΠΡΩΤΟΝ[ΔΗ]	ΩΣΟΤΙΕΛΕ
	ΣΗΤΟΝΙΣΧΥ	ΓΟΝΠΝΕΥΜΑ
	ΡΟΝΚΑΙΤΟΤΕ	ΑΚΑΘΑΡΤΟΝ
	ΤΗΝΟΙΚΙΑΝ	ΕΧΕΙ·
10	ΑΥΤΟΥΔΙΑΡ	ΕΡΧΟΝΤΑΙΟΥ
	[ΠΑ]ΣΗ	ΟΙΔΕΛΦΟΙ
	ΑΜΗΝΛΕΓΩ	ΚΑΙΗΜΗΡΑΥ
	ΥΜΙΝΟΤΙΠΑ-	ΤΟΥΚΑΙΕΞΩ
	ΤΑΔΦΕΘΗΣΕ	ΕΣΤΩΤΕΣΑ
15	ΤΑΙΤΑΔΜΑΡΤΗ	ΠΕΣΤΕΙΛΑΝ
	[ΜΑΤΑ]ΤΟΙΣΥ	ΠΡΟΣΑΥΤΟΝ
	ΪΟΙΣΤΩΝΑΝ	ΦΩΝΟΥΝΤΕΣ
	ΘΡΩΠΩΝΚΑΙ	ΑΥΤΟΝΚΑΙΕ
	ΔΙΒΛΑΣΦΗΜΙ	ΚΑΘΗΤΟΠΕ
20	ΑΙΟΣΔΕΑΝΒΛΑ	ΡΙΑΥΤΟΝΟΧΛΟΣ
	ΣΦΗΜΗΣΩ	ΕΙΠΟΝΔΕΑΥ
	ΣΙΝΟΣΔΑΝΒΛΑ	ΤΩΙΔΟΥΗΜΗ
	ΣΦΗΜΗΣΗ	ΤΗΡΣΟΥΚΑΙ
	ΕΙΣΤΟΠΝΑΤΟ	ΟΙΔΕΛΦΟΙ
25	ΑΓΙΟΝΟΥΚΕ	ΣΟΥΕΞΩΣΗ
	ΧΕΙ	

[Mark iii. 27—32.]

No. 10.

Fol. 8, verso.

	Col. 1.	Col. 2.
	ΤΟΥΣΙΝΕ	ΛΑССΑΝΚΑΙ
	ΚΑΙ ΑΠΕΚΡΙ	ΣΥΝΗΧΘΗ
	ΘΗΝΑΥΤΟΙΣΛΕ	ΠΡΟΣΑΥΤΟΝ
	ΓΩΝΤΙΣΕΣΤΙ	ΟΧΛΟΣΠΟΛΥΣ
5	[ΗΜΗ]ΤΗΡΜΟΥ	ΩΣΤΕΑΥΤΩ
	ΝΟΙΑΔΕΛΦΟΙ	ΕΜΒΑΝΤΑΕΙΣ
	ΜΟΥΚΑΙΠΕ	ΠΛΟΙΟΝΚΑΘΗ
	ΡΙΒΛΕΨΑΜΕ	ΣΘΑΙΕΝΤΗΘΑ
	ΝΟΣΚΥΚΛΩ	ΛΑССΗΚΑΙΠΑΣ
10	ΤΟΥΣΠΕΡΙΑΥ	ΟΟΧΛΟΣΠΡΟΣ
	ΤΟΝΚΑΘΗΜΕ	ΤΗΝΘΑΛΑССΑ
	ΝΟΥΣΛΕΓΕΙ	ΕΠΙΤΗΣΓΗΣ
	ΙΔΕΝΜΗΡΜΟΥ	ΗΣΑΝ·
	ΚΑΙΟΙΑΔΕΛ	ΚΑΙΕΔΙΔΑΣΚΕ
15	ΦΟΙΜΟΥΟΣ	ΑΥΤΟΥΣΕΝ
	ΓΑΡΑΠΟΙΗ	ΠΑΡΑΒΟΛΑΙΣ
	ΣΗΤΟΘΕΛΗ	ΠΟΛΛΑΚΑΙΕ
	ΜΑΤΟΥΘΥΟΥ	ΛΕΓΕΝΑΥΤΟΙΣ
	ΤΟΣΑΔΕΛΦΟΣ	ΕΝΤΗΔΙΔΑΧΗ
20	ΜΟΥΚΑΙΔΕΛ	ΑΥΤΟΥΑΚΟΥ
	ΦΗΜΟΥΚΑΙ	ΕΤΕΙΔΟΥΕΞΗΛ
	ΜΗΡΕΣΤΙΝ	ΘΕΝΟΣΠΙΡΩ
	ΚΑΙΠΑΛΙΝΗΡ	ΣΠΙΡΑΙ·ΚΑΙ
	ΖΑΤΟΔΙΔΑΣΚΕΙ	ΕΓΕΝΕΤΟΕΝ
25	ΠΑΡΑΤΗΝΘΑ	ΤΩΣΠΙΡΕΙΝ

[Mark iii. 32—iv. 4.]

No. 10.

Fol. 9, recto.

	Col. 1.	Col. 2.
	ΟΤΙ ΠΟΛΛΟΙ	ΤΑΤΑ ΠΝΕΥΜΑ
	ΕΣΜΕΝ ΚΑΙ	ΤΑΤΑ ΚΑΘΑΡ
	ΠΑΡΕΚΑΛΟΥ	ΤΑ ΕΙΣ ΗΛΘΕΝ
	ΑΥΤΟΝ ΠΟΛΛΑ	ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΧΟΙ
5	ΙΝΑ ΜΗ ΑΠΟ	ΡΟΥΣ ΚΑΙ ΩΡ
	ΣΤΕΙΛΗ ΑΥΤΟΥΣ	ΜΗ ΣΕΝΗΓΕ
	ΕΞΩ ΤΗΣ ΧΩ	ΛΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ
	ΡΑΣ· ΗΝ ΔΕ Ε	ΚΡΗΜΝΟΥ [ΕΙΣ]
	ΚΕΙΑ ΓΕΛΗΧΟΙ	ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ
10	ΡΩΝ ΒΟΣΚΟ	ΗΣΑΝ ΔΕ ΩΣ
	ΜΕΝΗ ΠΡΟΣ	ΔΙΣ ΧΙΛΙΟΙΚΑΙ
	ΤΩ ΟΡΕΙ ΚΑΙ	ΕΠΝΙΓΟΝΤΟ
	ΠΑΡΕΚΑΛΕΣΑ	ΕΝ ΤΗ ΘΑΛΑΣ
	ΑΥΤΟΝ ΠΑΝ	ΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΒΟ
15	ΤΕΣ ΟΙ ΔΑΙΜΟ	ΣΚΟΝΤΕΣ ΤΟΥΣ
	ΝΕΣ ΛΕΓΟΝ	ΧΟΙΡΟΥΣ ΕΦΥ
	ΤΕΣ ΠΕΜΨΟΝ	ΓΟΝ ΚΑΙ ΑΠΗΓ
	ΗΜΑΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ	ΓΙΛΑΝ ΕΙΣ ΤΗ
	ΧΟΙΡΟΥΣ ΙΝΑ	ΠΟΛΙΝ ΚΑΙ ΕΙΣ
20	ΕΙΣ ΑΥΤΟΥΣ	ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΥΣ
	ΕΙΣ ΕΛΘΩΜΕ	ΚΑΙ ΗΛΘΟΝ Ι
	ΚΑΙ ΕΠΕ [Τ]ΡΕ	ΔΕΙΝΤΙ ΕΣΤΙ
	ΨΕΝΑΥΤΟΙΣ	ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ
	ΕΥΘΕΩΣ ΟΙΣ	ΚΑΙ ΕΡΧΟΝΤΑΙ
25	ΚΑΙ ΕΞΕΛΘΟΝ	ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΝ

[Mark v. 9—15.]

No. 10.

Fol. 9, verso.

	Col. 1.	Col. 2.
	ΚΑΙΘΕΩΡΟΥ	ΤΟΣΑΥΤΟΥΕΙΣ
	ΣΙΝΤΟΝΔΑΙ	ΤΟΠΛΟΙΟΝΠΑ
	ΜΟΝΙΖΟΜΕ	ΡΕΚΑΛΕΙΑΥΤῸ
	ΝΟΝΚΑΘΗΜΕ	ΟΔΑΙΜΟΝΙΣΘΕΙΣ
5	ΝΟΝΚΑΙΜΑ	ΙΝΑΜΕΤΑΥΤΟΥ
	ΤΙΣΜΕΝΟΝ	ΗΚΑΙΟΥΚΑΦΗ
	ΚΑΙΣΩΦΡΟ	ΚΕΝΑΥΤΟΝ
	ΝΟΥΝΤΑΤΟΝ	ΑΛΛΑΛΕΓΕΙΑΥ
	ΕΣΧΗΚΟΤΑΤῸ	ΤΩΥΠΑΓΕΙΣ
10	ΛΕΓΕΩΝΑΚΑΙ	ΤΟΝΟΙΚΟΝ
	ΕΦΟΒΗΘΗ	ΣΟΥΠΡΟΣΤΟΥΣ
	ΣΑΝΚΑΙΔΙΗ	ΣΟΥΣΚΑΙΑΝΑΓ
	ΓΗΣΑΝΤΟΑΥ	ΓΙΛΟΝΑΥΤΟΙΣ
	ΤΟΙΣΟΙΗΔΟΝ	ΟΣΑΣΟΙΟΚΣ
15	ΤΕΣ[ΠΩΣ]ΕΓΕ	ΠΕΠΟΙΗΚΕΝ
	ΝΕΤΟΤΩΔΑΙ	ΚΑΙΗΛΕΗΣΕΝ
	ΜΟΝΙΖΟΜΕ	ΣΕΚΑΙΑΠΗΛ
	ΝΩΚΑΙΠΕΡΙ	ΘΕΝΚΑΙΗΡΞΑ
	ΤΩΝΧΟΙΡῶ	ΤΟΚΗΡΥΣΣΕΙ
20	ΚΑΙΗΡΞΑΝΤΟ	ΕΝΤΗΔΕΚΑ
	ΠΑΡΑΚΚΛΕΙΝ	ΠΟΛΕΙΟΣΔΕ
	ΑΥΤΟΝΑΠΕΛ	Π[Ο]ΙΗΣΕΝ
	ΘΕΙΝΑΠΟΤῸ	ΑΥΤΩΟΙΣΚΑΙ
	ΟΡΙΩΝΑΥΤᾶ	ΠΑΝΤΕΣΕΘΑΥ
25	ΚΑΙΕΜΒΑΙΝῸ	ΜΑΖΟΝ·

[Mark v. 15—20.]

No. 11.

Fol. 1, recto.

.....
 ΔΟΛΩΚΡΑΤΗΣΟΥΣΙΝ[ΚΑΙ
 ΑΠΟΚΤΕΙΝΩΣΙΝ· ΕΛΕΓΟ[Ν]
 ΔΕ ΜΗ ΕΝ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΙΝΑ ΜΗ
 ΘΟΥΡΥ[Β]ΟΣ ΓΕΝΗ[ΤΑΙ] ΕΝ ΤΩ
 [ΛΑΩ] ΤΟΥ ΔΕΙ[ΥΓ]ΕΝΟ[ΜΕ]
 ΝΟΥ ΕΝ ΒΗΘΑΝΙΑ ΕΝ ΟΙ[ΚΙΑ]
 ΣΙΜΩ[Ν] Ο ΣΤΟΥΛΕΠΡΟΥ
 ΠΡΟΧΛΘΕΝ ΑΥΤΩ ΓΥΝΗ

[Matt. xxvi. 4—7.]

No. 11.

Fol. 1, verso.

.....
 ΓΝΟΥΣ ΔΕ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΠΕΝ ΑΥΤΟΙΣ·
 ΤΙΚΟΠΟΥΣ ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ Η
 ΓΥΝΑΙΚΙ· ΕΡΓΟΝ ΓΑΡ ΚΑΛΟ
 ΕΙΡΓΑΣΑΤΟ ΕΙΣ ΕΜΕ ΠΑΝΤΟ
 ΤΕ ΓΑΡ ΤΟΥ ΣΠΤΩΧΟΥ ΣΕΧΕ
 ΤΑΙ ΜΕΘ' ΑΥΤΩ ΝΕ ΜΕ ΔΕΟΥ
 ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΧΕΤΑΙ· ΒΑΛΟΥΣΑ
 ΓΑΡ ΑΥΤΗ ΤΟ ΜΥΡΟΝ ΤΟΥΤΟ

[Matt. xxvi. 10—12.]

No. 11.

Fol. 2, recto.

ΕΙΠΑΣ · ΟΤΙ ΕΙΣ ΕΣΤΙ
 Θ̄Σ · ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ
 ΑΛΛΟΣ ΠΛΗΝ ΑΥΤΟΥ
 ΚΑΙ ΤΟ ΑΓΑΠΑΝ ΑΥΤῸ
 ΕΞ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ
 ΚΑΙ ΕΞ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝ[Ε]-
 ΣΕΩΣ · ΚΑΙ ΕΞ ΟΛΗΣ
 ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ · ΚΑΙ ΕΞ Ο-
 ΛΗΣ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ·
 [ΚΑΙ ΤΟ ΑΓΑΠΑΝ ΤΩΝ]
 ΠΛΗΣΙΟΝ ΩΣ ΕΑΥΤῸ
 ΠΛΕΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΠΑΝΤ[Ω]
 ΤΩΝ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ-
 ΤΩΝ · ΚΑΙ ΘΥΣΙΩΝ·
 ΚΑΙ ὀφείδων αὐτῶν
 ΟΤΙ ΝΟΥΝ ΕΧΩΣ, ΑΠ[Ε]-
 ΚΡΙΘΗ · ΕΙΠΕΝ ΑΥΤῶ
 ΟΥ ΜΑΚΡΑΝ ΕΙ, ΑΠΟ Τ[ΗΣ]

[Mark xii. 32—34.]

No. 11.

Fol. 2, verso.

ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΥ
 ΚΑΙ ΙΟΥ ΔΕΙΣΟΥ ΚΕΤΙ
 ΕΤΟΛΜΑ ΑΥΤΟΝ ΕΠΕ
 ΡΩΤΗΣΑΙ:
 Κ]ΑΙΑ ΠΟΚΡΙΘΕΙΣ ΟΙΣ
 ΕΛΕΓΕΝ ΔΙΔΑΣΚΩΝ
 ΕΝ ΤΩ ΙΕΡΩ ΠΩΣ
 ΛΕΓΟΥΣΙΝ ΟΙ ΓΡΑΜ
 ΜΑΤΕΙΣ ΟΤΙ Ο ΧΣ
 [ΥΣ ΔΑ ΔΕΣΤΙΝ · ΑΥΤΟΣ
 ΓΑΡ ΔΑ ΔΛΕΓΕΙ ΕΝ ΠΝΙ
 ΑΓΙΩ · ΕΙΠΕΝ Ο ΚΣ
 ΤΩ ΚΩ ΜΟΥ · ΚΑΘΟΥ
 ΕΚ ΔΕ ΞΙΩΝ ΜΟΥ ·
 ΕΩΣ ΑΝ ΘΩ ΤΟΥΣ
 ΕΧΘΡΟΥΣ ΣΟΥ ΥΠΟ
 ΠΟΔΙΑΝ ΤΩΝ ΠΟΔΩ
 ΣΟΥ · ΑΥΤΟΣ ΟΥΝ

[Mark xii. 34—37.]

No. 12, recto.

	Col. 1.		Col. 2.
	σκανδαλιςθης̄		καϊϊακωβον
	ται· αλλογκεγω		καϊϊωαννην
	Και λεγει αγω̄ις		μεθεαγτογ και
	αμνηλεγωσι		ηρξ̄ατο εκθαμβει
5	οτις̄ῡνημερονταγ		σθαι και αδημονει
	την̄ῡκτιπρινη	ροδ	και λεγει αγω̄ις
	δισαλεκτορα φω	Δ	περιλυποσ̄εστιν
	νησαῑ τρεις̄με		η̄ψυχη̄μογεωσθ̄ανα
	απαρ̄νηση		τογ̄μιν̄ατεωδε
10	Οδε̄εκπερις̄ωσ		και ρη̄γορεῑτεμε
	ελλᾱλειε̄αν̄δ̄εν̄με		τεμογ
	σῡν̄σο̄ῑᾱπο̄θαν̄ει	ροε	και προελθων̄μικρ̄ο
	ο̄ῡμη̄σε̄απαρ̄νη	Δ	επιπῑπτε̄νε̄πι[της̄γ̄ης̄
	σ̄ωμᾱῑ ω̄σαγ̄τω̄σ		καῑπρο̄σ̄η̄χη̄τ[ο
15	δεκᾱῑπαν̄τες		ῑνᾱεῑδ̄γ̄ν[ᾱτοῡε̄στιν
	[ε̄λε̄γον]		πᾱρελ[θη̄ᾱπαῡτου
	[Καῑερ̄χον̄ταῑε]̄ῑσ̄χω		η̄ω̄ρα[καῑε̄λε̄γεν
	ρῑον̄οῡτο̄οῡο]̄μ[α		ᾱβ̄βᾱο̄π̄η̄ρ[πᾱντα
	γ̄η̄θ]̄ση̄μᾱν̄ικ̄αῑλε	ροσ	δ̄ῡνᾱτᾱσο̄ι[πᾱρε
20	γει]̄τοῑς̄μᾱθη̄ταῑς	ι	νε̄ρ̄κε̄το̄πο̄τ[η̄ρῑον
	αγ̄τογ̄ κᾱθ̄ῑσᾱτε		τογ̄το̄ᾱπε[μ̄οῡᾱλλ̄ου
	ω̄δε̄ε̄ω̄σ̄προ̄σεγ		τῑε̄γ̄ω̄θε̄λω̄ᾱλλ[λα
	[ξ̄]̄ω̄μαι		τῑςγ
	καῑ]̄πᾱρᾱλᾱμβ̄αν̄ει	ροz	καῑερ̄χη̄ται[καῑεῑρι
25	τον̄πε̄τρον	β	σ̄κεῑαγ̄τογ[σ

[Mark xiv. 29—37.]

No. 12.

Fol. 1, verso.

	Col. 1.	Col. 2.
	καί λεγειτω πετρω	ἀπεχει ἠλθεν ἠωρα
	σίμων καθευδεις	ἰδοὺ παραδίδοται
	οὐκ ἴσχυσασμιαν	οὔτις τοσὺ ἀνοῦεις
	ωραν γρηγορησαι	τὰς χεῖρας τῶν ἀμαρ
5	γρηγορεῖτε καὶ	τῶν ἠνεγειρεσθε
	προσευχες θείνα	ρπβ ἀγῶμεν ἰδοὺ πα
	μνεῖσε ληθητεεις	α ραδιδουσ μεν γικε
	ρον <u>πειρασμον</u> τομῆ	καὶ εὐθυσεται ἰδοὺ
	δ πναπροθυμον	ἀλλοῦντος παρα
10	ηδεσαρζ' ἄσθενης	γινεται ἰδοὺ ἄσεις
	ροθ καιπαλιναπελαῶ	των δωδεκα και
	5 προσηζατο τον	μετα το του χλος
	<u>αυτ</u>] ον λογονειπω	μετα μαχαιρων
	<u>και</u>] παλινελθων	καὶ ζύλων παρα
15	. . . . .	των ἀρχιερων
	. . . . .	καὶ γραμμα[τεων
	. . . . .	καὶ [πρεσβυτερων]
	. . . . .	ρπβ δεδω[κει δεσ παρα
	. . . . .	β διδοῦσ αὐτον [συσ
20	. . . . .	σημον] αὐτοῖς ἐγ[ων
	. . . . .	ουαν] φίλησ ὡλγ
	. λεγει αὐτοῖς . .	τοσ ἐστὶν κρατη
	. . . . .	σα τε αὐτον καὶ α
	. . . . .	παγ[ετε] ἄσφαλως
25	. . . . .	καὶ ἐλ[θων εὐθυς]

[Mark xiv. 37—45.]

No. 12.

Fol. 2, recto.

	Col. 1.	Col. 2.
	ΕΝΔΕΚΔΕΞΙΩΝ	σωσα ^ο χ ^ο σ ^ο β ^α σι
	ΚΑΙΕΝΔΕΞΕΥΩΝΥ	λε ^υ σι ^η λ·κα ^τ α ^β α
	ΜΩΝΑΥΤΟΥ	των ^υ να ^π ο ^τ ο ^υ στ[α ^υ
5	Κ ¹⁵ καιε ^η πληρωθη	ρο ^υ ι ^ν α ^{ει} δω ^μ εν
	Η ^η η ^η γρα ^φ η ^{λε} ρο ^υ σα	και ^ι στι ^τ ε ^υ ς ^ω μ ^ε
	> και ^μ ε ^τ α ^δ α ^ν ο ^μ ω	κ ^{1θ} και ^ο ι ^σ υ ^ν ε ^σ τ ^α ρ ^ω
	> ε ^λ ο ^γ ι ^σ θη	Δ ^Δ με ^ν ο ^ι σ ^υ ν ^α υ ^τ ω
	κ ¹² και ^ο ι ^π α ^ρ α ^π ο ^ρ ε ^υ ο	ω ^ν ει ^δ ι ^ζ ο ^ν α ^υ τ ^ω
	⁵ με ^ν ο ^ι ε ^β λ ^α σ ^φ η	κ ^κ και ^ι γε ^ν ο ^μ ε ^ν η ^σ ω ^ρ α[σ
10	μ ^ο υ ^ν α ^υ τ ^ο ν ^κ ι ^ν ο ^υ	β ^β εκ ^τ η ^σ κ ^ο τ ^ο σ ^ε ρε
	τε ^σ τα ^σ κε ^φ α ^λ α ^σ α ^υ	νε ^τ ο ^ε φ ^ο λ ^η η ^τ η ^ν
	των ^κ αι ^{λε} ρο ^ν τε ^σ	γη ^ν ε ^ω ς ^ω ρα ^σ
	ο ^υ α ^ο κα ^τ α ^λ υ ^ω	ε ^ν α ^τ η ^σ
	το ^ν να ^ο ν ^κ αι ^ο ι ^ο κ ^ο	κ ^{κΔ} και ^ι τη ^ν α ^τ η ^ω [ρα
15	δο ^μ ων ^ε ν ^τ ρι ^σ ιν	⁵ ε ^β ο ^η σ ^ε νο ^ι ς ^φ ω[ν ^η
	η ^μ ε ^ρ αι ^σ σ ^ω σ ^ο ν	με ^γ α ^λ η ^ε λ ^ω ι ^ε [λω ^ι
	σε ^α υ ^τ ο ^ν κα ^τ α ^β α ^σ	λε ^μ α ^ζ α ^β α[·]θ[α ^ν ι
	α ^π ο ^τ ο ^υ σ ^τ α ^ρ ο ^υ	ο ^ε στι ^ν με ^θ ε ^ρ μη
	κ ^{1η} ο ^μ ο ^ι ω ^σ κ ^{αι} ο ^ι α ^ρ χι	νε ^γ ο ^μ ε ^ν ο ^ν ο ^θ ς
20	^β ε ^ρ ει ^σ ε ^μ πε ^ζ ο ^ν τε ^σ	ο ^θ ς ^μ ο ^υ ε ^ι σ ^τ ε ^ε ργ ^κ [α
	προ ^σ α ^λ λη ^λ ο ^υ ς	τε ^λ ει ^π ε ^σ μ[ε
	με ^τ α ^τ ων ^γ ρα ^μ	και ^ι τι ^ν ε ^σ τ[ων ^π α
	μα ^τ ε ^ω ν ^ε λε ^γ ο ^ν	ρε ^σ τη ^κ ο ^τ [ων ^α κου
	α ^λ λο ^υ ς ^ε ς ^ω σ ^ε ν	σ ^α ν ^τ ε ^σ ε ^λ [ε ^γ ο ^ν ι ^δ ου
25	ε ^α υ ^τ ο ^ν ο ^υ δ ^υ να ^τ αι	η ^λ ια ^ν φ[ων ^{ει}

[Mark xv. 27—35.]

No. 12.

Fol. 2, verso.

	Col. 1.		Col. 2.
	. . . . .		. . . . .
	ΔΡΑΜΩΝΔΕΤΙΣΚΑΙ		ΜΙΚΡΟΥΚΑΙΠΩΣΗ
	ΓΕΜΙΣΑC CΠΟΓΓΟΝ		ΤΟCΜΗΡΚΑΙCΑΛΩΜΗ
	ο]ζοϋCΠΕΡΙΘΕΙCΚΑΛΑ		ΑΙΟΤΕΝΗΝΕΤΗΓΑΛΙ
5	ΜΩΕΠΟΤΙΖΕΝΑΥΤῸ		ΛΑΙΑΝΚΟΛΟΥΘΟΥΝ
	ΛΕΓΩΝΑΦΕΤΕΪΔΩ		ΑΥΤΩΚΑΙΔΙΗΚΟ
	ΜΕΝΕΙΕΡΧΕΤΑΙΗΛΙ		ΝΟΥΝΑΥΤΩΚΑΙ
	ΑCΚΑΘΕΛΕΙΝΑΥΤΟΝ		ΑΛΛΑΙΠΟΛΛΑΙΑΙ
	ΟΔΕΙCΑΦΕΙCΦΩΝΗ		CΥΝΑΝΑΒΑCΑΙΑΥΤΩ
	ΜΕΓΑΛΗΝΕΞΕΠΝΕΥCΕ		ΕΙCΙΕΡΟCΟΛΥΜΑ
10	ΚΑΙΤΟΚΑΤΑΠΕΤΑ	CΚΖ	ΚΑΙΗΔΗΝΟΨΙΔCΓΕΝΟ
	σ]ΜΑΤΟΥΝΑΟΥCCΧΙCΘΗ	Δ	ΜΕΝΗCΕΠΙΗΝ
	ε]ΙCΔΥΟΔΠΑΝΩΘΕ		ΠΑΡΑCΚΕΥΗΟΕCΤΙ
	ε]ΩCΚΑΤΩ		ΠΡΟCΑΒΒΑΤΟΝΕΛΘῶ
	ιδ]ΩΝΔΕΟΚΕΝΤΥΡΙῶ		ΪΩCΗΦ ΑΠΟΑΡΙ
15	ΠΑΡΕCΤΗΚΩCΕΞΕ		ΜΑΘΑΙΑCΕΥCΧΗΜῶ
	ναυτιας]ΑΥΤΟΥΟΤΙ		ΒΟΥΛΕΥΤΗCΟCΚΑΙ
	. . . . .		ΑΥΤΟCΗΝΠΡΟCΔΕ
	. . . . .		[ΧΟΜΕΝΟC] . . .
	. . . . .		. . . . .

[Mark xv. 36—43.]

No. 12.

Fol. 3, recto.

	Col. 1.	Col. 2.
	. . . . .	. . . . .
	ΚΕΝΤΥΡΙΩΝΟΣΕΔΩ	ΜΙΑ[τωνσαββατων]
	ΡΗΣΑΤΟΤΟΣΩΜΑΤΩΪΩ	ΕΡΧΟΝΤ[αιεπιτο
σκη	ΣΗΦ ΚΑΙΑΓΟΡΑΣΑ	ΜΝΕΙΟΝ[ανατειλαν
Δ	ΣΙΝΔΟΝΑ ΚΑΘΕΛΩ	ΤΟΣΤΟΥΗ[λιουκαι
5	ΔΥΤΟΝΕΝΕΙΛΗΣΕΝ	ΕΛΕΓΟΝ[προσεαυτας]
	ΤΗΣΙΝΔΟΝΙΚΑΙΕΘΗ	ΤΙΣΑΠΟ[κυλισειημιν
	ΚΕΝΑΔΥΤΟΕΝΜΝΗ	ΤΟΝΛΙΘΟ[νεκτης
	ΜΙΩΟΗΝΛΕΛΑΤΟ	ΘΥΡΑ[ς]ΤΟ[υμνημειου
	ΜΗΜΕΝΟΝΕΚΠΕ	ΚΑΙΔΙΑ[βλεψασαιθε
10	ΤΡΑΣΚΑΙΠΡΟΣΕΚΥ	ΩΡΟΥΣΙ[νοτιανα
	ΛΙΣΕΝΛΙΘΟΝΕΠΙΤΗ	ΚΕΚΥΛΙ[σταιολιθος
	ΘΥΡΑΝΤΟΥΜΝΗΜΙΟΥ	ΗΝΓΑΡ[μεγασφο
σκθ	ΗΔΕΜΑΡΙΑΝΜΑ	ΔΡΑΚ[αιεισελθου
5	ΓΔΑΛΗΝΗΚΑΙΜΑ	ΣΑΙΕΙΣ[τομνημειου
15	ΡΙΑΗΪΩΣΗΤΟΣΕΘΕ	ΕΙΔΟΝ[νεανισκου
	ΩΡΟΥΝΠΟΥΤΕΘΗ	ΚΑΘΗΜ[ενονεντοις
σλ	ΤΑΙ ΚΑΙΔΙΑ[γενο	ΔΕΞΙΟΙΣ . . . .
Η	ΜΕΝΟ[υτ]ΟΥΣΑΒΒ	ΜΝΗΜ . . . . .
	. . . . .	ΚΗΝ . . . . .

[Mark xv. 45—xvi. 5.]

No. 13.

ΚΑΙ ΕΠΟ[ι]ΗΣ [ενλυτρω
 σιν] τω[λ] Δ[ωαυτουε
 νοίς ἐπέε[κεψατοεφη
 μας-ἀνάτο[ληξεψουσ
 5 ΕΠΙΦΑΝΑΙ[τοι σευσκο
 ΤΙΚΑΙΚΙΑ[θανα] ΤΟΥ[κα
 ΘΗΜΕΝΟΙΣ[τουκατευ
 ΘΥΝΑΙΤΟΥΣ[ποδαση] Μ[ων
 ΕΙΣΟΔΟΝΕ[ιρην] ΗΣ +
 10 + ΙΔΟΥΜ[εμνησ] ΟΟΤᾶ
 ΕΛΘΗΕΙΣΤΟΝΝΟΓΝΣΟ
 ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΑΣΟΙ · ΕΥΞΑΙ
 ΥΠΕΡΕΜΟΥΤΟΥΓΡΑΨΑΝ
 ΤΟΣ +

[Luke i. 68(?) 78, 79.]

No. 14 *a, b* and *c.*

. . . . . και το ασθε
 νεστο γ̄θ̄γισχυρο
 τεροντων ανθρωπων
 βλεπεται γαρ η κλη
 5 σιν γμων αδελφοι
 οτι ο γ πολλοι σοφοι
 κατασαρκα· ου πολ
 λοι δυνατοι ο γ πολλοι
 ευγενεις αλλα τα μω
 10 ρα το γ κοσμο γεξε
 λεζα το οθ̄σιν ακαται
 σχυνη το γ σσοφ̄ς και
 τα ασθενη το γ

[1 Cor. i. 25—27.]

No. 14 *d* and *e*.

. . . . . [ουδετωναρ]
 χοντων[τουαιωνος]
 τουτουτω[νκαταργου]
 μενων·αλλ[αλαλου]
 5 μενθγοφ[ιανενμυσ]
 τηριωτην[απο]κε
 κρυμμενη[ν]ηνογ
 δικτωναρ[χο]ντων
 τουδιωνο[ς]τουτου
 10 εγνωκ[ε]ν

[1 Cor. ii. 6—8.]

No. 14 f.

ιδιον̄μισθον̄λημ̄ψε
 ταῑκατατον̄ιδιο̄[ν
 κοπο̄νθ̄γ̄αρ̄εσμε̄ν
 5 συνε̄ργοῑθ̄γ̄εωρ̄
 γιον̄θ̄γοῑ[κοδ̄]ομη̄
 εσ̄τεκατᾱτη̄νη̄αρ̄ῑ

[1 Cor. iii. 8—10.]

No. 14 g.

πᾱλῑν̄κε̄σ̄γιν̄ωσκεῑ
 τοῡσ̄διᾱλο̄γῑσμο̄ῡσ
 των̄σο̄φ̄ων̄ο̄τῑεῑσιν̄

[1 Cor. iii. 20.]

No. 15.

Fol. 1, recto.

Col. 1.

5 οσαν προσελθῆνα ποπαν
 τοστοῦσπερματοςῦμῶ
 προσταγιαοσα αναγιασω
 10 σινοϊγιοιηλωκῶ· και
 ηκαθαρσιδαυτοεπαυ
 τωεξολοθρευθσεται
 ηψυχῆκεϊνηναπεμοῦ
 εγωκσοθςῦμων·
 και ανοσεκτοῦσπερματος
 15 λαρωντογιερωσκαιογ
 τοσλεπροσχηγονορρῦнс
 τωναγιωνοκδετεεωс
 ανακαθαρισθηκαιοαπτο
 20 меноспачсκακαθαρси
 ασψυχс· ηανосωανε
 ξελθηεξαυτογκοιτη
 σπερματοςностисан
 25 αψηταιπαντοсерпетογ
 ακαθαρτογομιανεϊαυτῶ
 ηεπανωενωμιανεϊαγ
 τονκαταпасанаκαθαρси
 30 αναυτογψυχηнтисан
 αψηταιαυτογακαθαρτος
 εσταιεωсεсперасουке
 35 δεταιεποτωναγιωνε
 ανμηλοуснтаитосωма
 αυτογυδατικαιιδυθηνηλιос
 καικαθαροςεσταικαιτο
 40 τεφαгетaitωναγιωνο
 30 τιαρτοсаυτογестин
 θυнсiμαιονκαιθηριαλω

[Levit. xxii. 3—8.]

No. 15.

Fol. 1, recto.

Col. 2.

- και ποθανωσιδιαντα
 εαν βεβηλωσουσιν αυ
 τας εγκοθσοαγιαζων
 αυτους
 5 και πασα λογενησουφα
 γεται για παροικουσι
 ρεωσμησθωτοσουφα
 γεται για
 εαν δειερεγσκτησηται
 10 ψυχη νεγκκτη του αργυ
 ριο γυτος φαγεται εκ των
 αρτων αυτου και οιοικο
 γενει αυτου και ουτοι φα
 γωνται ων αρτων αυ
 15 του και θυγατηραν ου
 ιερωσε αν γενηται αν
 δρια λογενει αυτη των
 απαρχων των αγιων ου
 φαγεται και θυγατηραν ου
 20 ιερωσε αν γενηται χηρα
 η εκ βεβλημενησπερ
 μα δε μη η ο ναυτη
 επαναστρεψει επι τον
 οικον τον πατρικον και
 25 τατην νεοτηα αυτης
 απο των αρτων του πατρος
 αυτης φαγεται
 και πασα λογενησουφα
 γεται δια των
 30 και αν οσοσαν φαγηαγια
 καταγνοιαν και προσθησει

[Levit. xxii. 9—14.]

No. 15.

Fol. 1, verso.

Col. 1.

φαιρουσιτωκωκαιεπα
 ξουσινεφεαυτογσανο
 μιανπλημμελιαςεντω
 εσθειναυτουςταραγια
 5 αυτωνοτιεγωκσοραγια
 ζωναυτογς
 καιελαλησενκπροσμων
 σηυλεγωνλαλησοναα
 ρωνκαιτοιςγιοισαγτογ
 10 καιπασηςγναγωγηηλ
 καιερειςπροσαγτογς·
 ανοσαποτωνγιω
 ηλωνγιωντωνπροσ
 ηλυτωντωνπροσκει
 15 μωνπροσαγτογςε
 ηλοσανπροσενεγκη
 ταδωρααγτουκαταπα
 σανομολογιαναυτων
 ηκαταπασαναιρεσιναγ
 20 τωνοσανπροσενεγκω
 σιτωθωεικολοκαγτω
 μαδεκταγμωναμωμα
 αρσεναεκτωνβουκολι
 ωνκαιεκτωνπροβατω
 25 καιεκτωναιγωνπαντα
 οσαανεχημωμονεναγ
 τωουπροσαξογςινκω
 οτιουδεκτονεσταιγμι·
 καιανοςανπροσενεγκ
 30 κηθυσιανωθρηιογτω
 κωδιαστιλασεγχηνη

[Levit. xxii. 16—21.]

No. 15.

Fol. 1, verso.

Col. 2.

εισδεκτον πασμων μοσου
 κεται εν αυτω τυφλον
 ης γν τε τριμμενον
 5 γλωσσοτμητον ημυρ
 μηκιωνταν ψωρα γριων
 ταν λιχνην ασεχοντα ογ
 προσαξο υς ινα τα τω κω
 και εισολοκαρπωσιν ογ
 δωσεται παγτων επι το
 10 θυσιασθριον τω κω·
 και μοσχον η προβατον
 ωτοτμητον η κολοβο
 κερκον σφαγια ποιησεισ
 αυτα σε αυτω εισδεεχη ην
 15 σογ δε χθησεται
 θαλασσαν και εκτεθλιμμε
 non και εκτομιαν και α
 πεσπασμενον ογ προς
 αζετα αυτα τω κω· και ε
 20 πιτησ γησ υμων ογ ποι
 ησεται
 και εκ χειροσ αλλογενογσ
 ογ προς οισεται τα δωρα
 του θυγμων αναποπαντων
 25 τουτων οτι φαρματα ε
 στιν εν αυτοις μοσμοσ
 εν αυτοις ογ δε χθησεται
 τα τα υμιν
 και ελλησεν κσ προσμωγ
 30 σην λεγων· μοσχον η προ
 βατον η αιγαωσαν τε χθη
 και εσται επταν ημερασ

[Levit. xxii. 21—27.]

No. 15.

Fol. 2, recto.

Col. 1.

προβατοναυτηνηκαιτα
 παιδιααυτηνουσφαζεις
 ενημεραμια
 εανδεθγςησθγςιανευ
 5 χηνχαρμοςυνησκωεις
 δεκτονυμινθγςεταυ
 τοαυτηνημεραεκεινη
 βρωθησεταιιογκαπολι
 ψεταδιαποτωνκρεωνεις
 10 τοπρωιερωειμικς·
 καιφυλαζειτετασεντολας
 μογκαιποιησεταιυτας
 κλιουβεβηλωσεταιτοο
 νοματογαριουκαγια
 15 σθησμοαιενμεσωτω
 υιωνηηλερωκσφαγια
 ζωνυμασσεζαγαγωνυ
 μασεκρησαιγυπτογωσ
 20 τεειναιγμωνθς·ερωκς
 καιειπενκςπροσμωγςη
 λεγων·αλλησονταις
 υιοισηλλαιερεισπροσ
 αυτους·διεορταικγας
 καλεσεταισκλητας
 25 αυιασαυταεισινεορται
 μογ εζημερασποι
 ησεισεργακαιτηνημερα
 τηεβδομησαββαταανα
 παγςικκλητηγιατωκω
 30 πανεργονογποιησεις
 σαββαταεστιντωκωεν

[Levit. xxii. 28—xxiii. 3.]

No. 15.

Fol. 2, recto.

Col. 2.

καιεντηπεντεκαιδεκατη
 ημερατουμηνουτουτου
 εορτητωναζυμωντωκω
 επταημερασαζυμαε
 5 δεσθεκαιηημεραηπρωτη
 κλητηγιαεσταιυμιν
 πανεργουλατρευτουου
 ποιησετεκαιπροσαξε
 τεολοκαυτωματατωκω
 10 επταημερασκαιηεβδο
 μνημερακλητηγιαεσται
 υμινπανεργουλατρευτου
 ουποιησετε
 καιελλαησεκσπροσμων
 15 σηνλεγωνειποντοιςυι
 οισιηκαιερειςπροσαυ
 τογσοτανεισελθητεεις
 τηνγηνηεγωδιδωμι
 μινκαιθεριζητετονθε
 20 ρισμοναυτηςκαιοισετε
 τοδραγμααπαρχητου
 θερισμουμυλωνπροστον
 ιερακαιανοσειτοδρα
 25 γμαεναντικυδεκτονυ
 μιντηπαυριοντηςπρω
 τηςκαιοσειαυτοο
 ιερευσκαιποιησετε. . .

[Levit. xxiii. 6—12.]

No. 15.

Fol. 2, verso.

Col. 1.

.. ενιαυσιονεισολοκα
 υτωματωκωκαιτηνηθ
 σιαναυτογυδοδεκατας
 σεμιδαλεωσαναπε
 5 ποιημενησενελαιωθυσ
 ιατωκωοσμηγωδιασ
 κωκαισπονδηναυτογ
 τοτεταρτοντου
 ινοινουκαιαρτονκαι
 10 πεφργυμεναχιδρα
 νεαουφραγεσθεεωσεις
 αυτηντηνημερανταγ
 τηνεωσανπροσενεγ
 κητευμεισταδωρατω
 15 θωυμωνεισταςγενεασ
 υμωννομιμοναιων
 ιονενπασηκατοικια
 υμωνκαιαριθμησεταιιγ
 μιναποτησεπαγριον
 20 τωνσαββατωναποτης
 ημερασησανπροσε
 νεγκητετοδραγματου
 επιθεματοσεπταεβδο
 25 μαδαςολοκληρογσε
 ωστησεπαγριοντης
 εσχατηςεβδομησαρι
 θμησεταιιπεντη
 κουταημερασκαιπροσ
 30 οισετεθγσιαννεαν
 τωκαποτησκατοι
 κιασυμωνπροσοισε
 τεαρτουσεπιθεμαδγ
 οαρτουσεκδυδεκα

[Levit. xxiii, 12—17.]

No. 15.

Fol. 2, verso.

Col. 2.

CONTAI ΠΡΩΤΟΓΕΝΝΗΜΑ
 ΤΩΝ ΤΩΚΩ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΞΕ
 ΤΕ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΡΤΩΝ ΕΠΤΑ
 5 ΑΜΝΟΥΣ ΑΜΟΜΟΥΣ ΕΝΙΑΥ
 ΣΙΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΣΧΟΝ ΕΝΑ ΕΚ
 ΒΟΥΚΩΛΙΟΥ ΚΑΙ ΚΡΙΟΥΣ
 ΔΥΟ ΑΜΟΜΟΥΣ ΕΣΟΝΤΑΙ
 ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΩΚΩ ΚΑΙ
 10 ΔΙΘΥΣΙΑ ΔΥΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΣΠΟΥ
 ΔΙΔΥΤΩΝ ΘΥΣΙΑ ΟΣΜΗ
 ΕΥΩΔΙΑΣ ΤΩΚΩ
 ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΕΤΕ ΧΙΜΑΡΟΥ
 ΕΞ ΑΙΓΩΝΕΝΑ ΠΕΡΙ ΑΜΑΡ
 15 ΤΙΑΣ ΚΑΙ ΔΥΟ ΑΜΝΟΥΣ ΕΝΙ
 ΑΥΣΙΟΥΣ ΕΙΣ ΘΥΣΙΑΝ Ω
 ΤΗΡΙΟΥ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΡΤΩΝ
 ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΓΕΝΝΗΜΑΤΟΣ
 ΕΠΙΘΕΜΕΝΑΝ ΤΙΟΝ ΚΥΜΕ
 20 ΤΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΑΜΝΩΝ ΔΙΑ
 ΕΣΟΝΤΑΙ ΤΩΚΩ ΤΩ ΙΕΡΕΙ
 ΤΩ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΙΑ ΓΤΑ
 ΔΥΤΩ ΕΣΤΑΙ ΚΑΙ ΚΑΛΕΣΕ
 25 ΤΕ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΑΥΤΗΝ
 ΚΛΗΤΗΝ · ΔΙΑ ΕΣΤΑΙ ΓΥΜΝ
 ΠΑΝΕΡΓΟΝ ΛΑ ΤΡΕΥΤΟΥ
 ΟΥ ΠΟΙΗΣΕΤΕ ΕΝ ΔΥΤΗ
 ΝΟΜΙΜΟΝ ΔΙΩΝΙΟΝ ΕΙΣ
 30 ΤΑΣ ΕΤΕΙΣ ΤΑΣ ΓΕΝΕΑΣ
 ΨΩΜΩΝ ΕΝ ΠΑΣΗ ΤΗ ΚΑΤΟΙ
 ΚΙΑ ΨΩΜΩΝ.
 ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΘΕΡΙΖΗΤΕ ΤΟΝ
 ΘΕΡΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΓΗΣ ΨΩΜΩΝ
 ΟΥΣΥΝΤΕΛΕΣΕΤΕ ΤΟ ΛΟΙ
 35 ΠΟΝ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ Α
 ΓΡΟΥΣ ΟΥ ΕΝ ΤΩ ΘΕΡΙΖΕΙΝ

[Levit. xxiii. 17—22.]

No. 16.

Fol. 1, recto.

Col. 2.

.....
 .....
 .....
 .... סג
 ..... דג
 ..... טג
 ..... סג
 ..... פג
 . / ד
 ... פג
 ... דג
 .... אג
 ... דג
 .... דג
 .... אג

[Gal. ii. 7—.]

Col. 1.

..... הגת קתת
 ..... לת קתת
 ..... תתת קתת
 ..... לתת קתת
 ..... לתת קתת 5
 ..... לתת קתת
 ..... לתת קתת
 ..... לתת קתת
 ..... לתת קתת
 ..... לתת קתת 10
 ..... לתת קתת
 ..... לתת קתת
 ..... לתת קתת
 ..... לתת קתת
 ..... לתת קתת 15

[Gal. ii. 3—5.]

No. 16.

Fol. 1, verso.

Col. 2.	Col. 1.	
אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ	...	
אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ	...	
אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ	...	
אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ	...	
אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ	...	5
אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ	...	
אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ	...	
אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ	...	
אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ	...	10
אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ	...	
אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ	...	
אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ	...	
אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ	...	15
אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ	...	

[Gal. ii. 12—14.]

No. 16.

Fol. 2, recto.

Col. 2.	Col. 1.	
.....	.....	
.....	א	
..... ה	מסוגל נאכטע	
..... ט	ה דאדעבונג	
..... ח	טובת איתו	5
..... ו	אעטלעך	
..... ז	עמל לך	
..... א	אז מען דערפאר	
..... נא	מערקט	
..... ט	א דאס	10
..... פ	מאכטע	
..... צ	ל דאדעבונג	
..... ק	דאס א מערקט	
..... ל	לדאדעבונג	
..... מ	מערקט נא	15
..... נ	אעטלעך	

[Gal. iii. 17, 18.]

No. 16.

Fol. 2, verso.

Col. 2.	Col. 1.	
.....	.....	
..... קמלר:	.....	
דודר ד. ג. ג.	.....	
גא קחאממ	.....	
דאדח מידל	.....	5
: קריר	.....	
אלא יל גא	.....	
האמלר אדח	.....	
ממ קחאממ	קמ	
דממממממ	ק	10
גא מלמ יל	.....	
דמממ	ק	
קחאממ	ק	
ממממממ	.....	
דל מממ	קמ	15
.....	.....	

[Gal. iii. 24—28.]

University of Toronto
Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
Type Pat. "Ref. Index File"
Made by LIBRARY BUREAU

